

Tomtens dagbok av Åke Hedman

Tomtens dagbok

av
Åke Hedman

rev 0.0.2
2012-04-21

akhe@grodansparadis.com

Mobil: 0730-533146
Brattbergavägen 17
82050 LOS

Första December

Dan för dan före dan.

Hej tomten här.

Ja ni vet jag som bor här i tomteskogen med Tomtemor och alla nissarna.

Bäst jag nämner att djuren bor här också, för annars blir renarna och ekorrarna så sura. Det är nämligen viktigt för dem att folk vet att de också finns till och jobbar här i tomteskogen. Ekorrarna hjälper till med allt möjligt. Springer ärenden. Öppnar och sorterar önskelistor. Oftast tillsammans med nissarna eftersom de blir lite för ivriga när de får hålla på själv. Ekorrar måste man hålla lite koll på. Alltid. Busiga är de. Jättebusiga. Skicka gärna med en nöt åt dem förresten när du skickar in en önskelista, då blir de glada. En del ekorrar jobbar till och med på julklappsfabrikerna. Renarna är ju inte här än. Men kommer imorgon. Det finns fler djur här också såklart. Grisar som hjälper till med allt möjligt. Kossor som ser till att vi får både smör och mjölk till gröten och en och annan giraff för utsiktens skull.

Du vet säkert att Tomtemor och nissarna verkligen älskar gröt. Ja, jag med såklart. Gröt är ju det godaste som finns ändå. Gröt vill man ju ha både till frukost, lunch och middag och gärna en tallrik innan man går och lägger sig också. Helst med en klick gult härligt nykärnat smör när det finns. Smör är gott. Jättegott. Tomtemor och jag turas om att laga gröten. Det är flera hundra nissor som håller på med julklappstillverkning, köttbullstillagning,

Tomtens dagbok av Åke Hedman

sillinsaltning, osttillverkning, godismakeri och allt vad det är som måste bli klart inför julen här i tomteskogen. Alla vill de väl såklart ha gröt så vi måste laga en jättestor gryta med rykande varm härlig gröt flera gånger om dan.

Idag är det min tur att fixa gröt. Tomtemor är ute och lagar en motor eller vad det nu är som gått sönder på en av julkulefabrikerna. Jag tror det är på en av dem som tillverkar röda jättegiltiga kulor i olika storlekar. De där vackra som man kan spegla sig i ni vet. Ingen kan laga motorer och svetsa och greja som Tomtemor. Självt är jag bäst på att laga gröt, snarka och dela ut julklappar. Sätter man ett verktyg i handen på mig så tappar jag det för det mesta och när jag väl har tappat det så får jag leta efter det och leta efter det och leta efter det igen och då blir det såklart inte mycket gjort. Så nu för tiden är det inte så många som ber mig om hjälp när något gått sönder. Jag får ta hand om annat istället och tro mig såhär före jul så finns det jättemycket saker som måste ordnas. Så jag har fullt upp. Resten av året kan det ju vara ganska bra att inte kunna så mycket så att man kan få ligga där i lugn och ro och snarka och vila ut i hängmattan mellan grötkoken. Men det är klart, Tomtemor och nissarna hittar på en massa som skall göras då också. De hittar på så mycket och borde vila mer när det inte är juletid om man tänker på saken.

Bäst jag förklarar det här med nissarna också. Vi har ju flera hundra som sagt, eller snarare flera tusen om man räknar alla i hela världen. En del har

Tomtens dagbok av Åke Hedman

ju trott att nissarna är Tomtemors och mina barn men så är det ju inte. Jo fem stycken av dem. Nisse, Sötis, Blötis, Kisse och lilla Lyra. Alla de andra är liksom bara nissar från början till slut. Vette tusan var de kommer ifrån egentligen. Från ägg av något slag tror jag. Men det finns lite olika teorier om det hela. En del tror ju på storken. Alltså att storken flyger hit en nisse när det behövs en. Andra tror att de växer som svampar. Poppar upp där som färdig nisse i skogen rätt vad det är med luva och allt. Åter andra tror att det egentligen är utklädda möss. Det enda jag vet är att de alla älska gröt, bor här i tomteskogen och hjälper till med alla julbestyren och jobbar hårt varje jul för att allt skall bli klart. De kan vara busiga ganska ofta men väldigt snälla är de för det mesta. Om jag skall vara ärlig så är de nog snälla i princip jämt faktiskt.

Fast allt det där sista var hittepå. Ja, nissarna är såklart snälla men resten. Jag vet egentligen mer om tomtenissar än jag berättade om sanningen skall fram. Jag tror jag kan lita på er som läser det här så jag skall avslöja en hemlighet. Men ni måste lova att hålla tyst och inte tala om det ni får höra för någon endaste en. Lovar du? Speciellt dina föräldrar får inget veta. Inga vuxna alls. Se till att de blundar och håller för öronen nu om de är i närheten. Bra! Du håller tyst va!?! Om du tror du skvallrar är det bästa att du hålla för öronen från och med nu du med. I alla fall om du vill ha några julklappar de närmaste hundra åren. Beredd?

Nissarna blir ju aldrig stora. Har du tänkt på det? Eller ja det är ju inte riktigt

Tomtens dagbok av Åke Hedman

sant för Tomtemors och mina nissar blir ju det. De skall ju bli tomte och Tomtemor själva en dag. Men de andra nissarna. De är alltid korta, busiga och godissugna liksom. Jag vet ju precis var de kommer ifrån såklart. Fattas väl annat. Det andra jag berättade tidigare är bara något jag säger för att lura vuxna. Vuxna mår bäst av att inte veta allt. Sanningen är att de föds ur rom som fiskar lägger på säkra ställen i en speciell sjö här i tomteskogen. Rom är som små ägg som sitter ihop. Just tomtensise-rommen kommer från abborrar. Men bara rom som abborrar lägger en speciell natt som nästan alltid är årets kallaste. En natt när månen lyser rakt ner genom isen och stjärnorna står på ett alldeles speciellt sätt på himlen. Då läggs nisserommen. Självlysande röda ägg var och ett vackert som en stjärna. Rommen som skall bli nissar. Där ligger de små äggen och guppar. Efter några veckor blir det nissebäbisar som simmar och dyker och skojar där i vattnet. I början har de varken tomtedräkt eller mössor och ser faktiskt mest ut som fiskar men efter hand som de blir större, vilket tar ett bra tag, så börjar det växa ut, först mössor och sen tomtedräkter. Fast gröna. Då är de fina där de små må ni tro. Söta gröna mininissar liksom. Nu väntar och busar de där i vattnet tills de växt till sig och blivit så stor som en nisse skall vara, en meter ungefär, och när de fått sina röda näsor (du vet väl att alla riktiga nissar har röda näsor) så kryper de upp på land en tidig sommarmorgon när ingen ser. Vipps så har de blivit en riktig nisse med röd nissedräkt, röd mössa och allt. Det är något med luften som gör att det där händer så fort de är uppe där på land. Det sker ögonblickligen. Poff. Fiskliknande grej med grön luva och grön dräkt blir tomtensise som andas

Tomtens dagbok av Åke Hedman

luft istället för vatten. Kul att titta på må ni tro. Poff, poff, poff låter det. Vi brukar ta med oss lite mat och sitta där vid sjön och titta på. Hälsar alla nya nissar välkomna till tomteskogen. Det blir alltid en riktig fest med massor med läskeblask och godis. För tomtenissar, ja, de föds godissugna.

Sen jobbar de hårt som nissar några jular tills de börjar längta tillbaka till sjön igen. Det är ändå alltid sjön som är hemma för dem. Då brukar vi ha årets stornissefest. Den brukar vi ha en varm natt sent under sommaren strax innan hösten börjar och då dricker vi saft, äter kakor och godis hela natten (och gröt såklart) och sen när solen precis är på väg att gå upp säger vi hej till alla nissar och kramar om dem hårt och länge. de har ju varit våra bästa vänner under flera år och vi älskar allihop jätte mycket såklart. Men de har ett annat liv att leva nu. de är vuxna och kan inte vara nissar längre, måste göra det de måste. Så de springer och dansar till den speciella sjön, hand i hand, vinkar åt oss, skrattar, och gör ett snyggt graciöst svanhopp och dyker ner i sjön och försvinner. Så fort de kommer två meter under ytan så plopp, tjoff, pow blir de till en Abborre. Luva, tomtedräkt och skor omvandlas i ett nafs till gälar, fenor och fisksvans. Efter det finns ingen återvändo, och sen simmar de och leker lyckliga där i sin sjö resten av sina liv. Lyckligare abborrar finns inte. Alla brukar vara helnöjda med sina liv som riktig fisk och längtar inte tillbaka till nisselivet speciellt mycket. Bara ibland. När gröt- och godissuget sätter in. Man får ju inte så mycket gröt eller geléhallon som abborre. Vi brukar såklart hälsa på dem ofta och mata dem med lite gröt och godis. Just det här vet inte de flesta människor om. Abborrarna vill att

Tomtens dagbok av Åke Hedman

det skall vara en hemlighet. Vi med. Alla tror ju det blir arborrar direkt av romen men tji fick de. Nissestadiet hade de missat. Men det är hemligt som sagt. Så håll tyst om det. Inte ett knyst till någon. Lova!

Du vet väl att de kan bli osynliga nissarna om de vrider sin luva bak och fram. Men alla har ju mössor så det visste du väl redan eftersom alla mössor, min luva med, fungerar så. Du måste prova. Jättebra när man leker kurragömma eller när Tomtemor letar efter en för att man skall städa som man lovat. Vrid och plopp så är man borta. Sen gäller det att var tyst också såklart. Att stå blick still så att man inte hörs. Absolut inte nysa. Inte ens tänka på att nysa. Ett atchoo avslöjar en liksom på direkten. Tomtemor är listig hon. Är det någon som gör sig osynlig för att hon inte skall hitta honom eller henne, ja det är oftast jag, så blåser hon ut lite peppar med en liten pepparblåsmakapärapparat som hon byggt. Den som kan hålla sig från att nysa efter det finns inte. Sen är personen i fråga avslöjad och då är det ju lika bra att vrida tillbaks mössan och bli synlig igen. Oftast är det alltså jag. En stackars Tomtefar som försöker få lite lugn och ro när Tomtemor tycker att det finns massor av annat som vi måste hjälpas åt att göra.

Sen kan de ju flyga också nissarna. Fast då måste de ju montera vingarna som Tomtemor uppfunnit såklart. Man måste träna ganska länge innan man blir bra på dem. Jag provade en gång och hamnade i Australien. Alltså på andra sidan jordklotet. de fick hämta mig med renarna för så förskräckt blev jag att jag verkligen inte ville flyga tillbaks med de där rackartygen till

Tomtens dagbok av Åke Hedman

uppfinning. Men nissarna brukar bli bra på att flyga med dem. Kors och tvärs över jorden flyger de med dem i en hiskelig fart och de gör loopar och livsfarliga halsbrytande störtdykningar så fort de kommer åt. På så sätt kan de hälsa på nissar i jordens alla hörn. Julklapparna tillverkas ju lite här och var på jorden och nissar på olika ställen behöver ju träffas och prata igenom saker då och då. Man brukar se dem ibland när man flyger flygplan. Om man tittar noga. För oftast flyger de precis där ovanför molnen.

Men oj nu såg jag att det kommit in fyrahundratusen önskelistor från barn i hela världens här i inboxen på min dator. Är nog bäst man börjar läsa om man skall bli klar till kvällsgröten. Finns massor av brev att sprätta också gissar jag. Brukar vara säck efter säck efter säck fyllda med dem. Får nog sätta på mig mina snabbläsarglasögon. Vi får höras imorgon. Men förresten. Tänk nu på att blåkråkorna och anda djur håller koll där ute så att alla sköter sig. Det gäller att äta upp sin mat och lägga sig och sova utan gnäll när det är bestämt att det är dags för det. Det vet ni eller hur? Blåkråkorna och alla andra djur där ute är mina spioner och rapporterar direkt till mig om ni fuskar. Kan bli julklappsavdrag då. Bara så ni vet. Vi hör imorgon.

-2.8 grader under snön (mössen trivs). -16.1 i luften. Soligt. Allt uppstartat inför julen idag och alla mår bra. Full produktion.

Andra December

Dan för dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan.

Hej tomten igen.

Jag håller mig undan. Tomtemor har nämligen bestämt att vi skall storstäda idag. Kan vi komma överens om en sak? Det finns inget som är roligt med att städa. Absolut ingenting. Jo det är klart det blir ju fint och mysigt när man är klar med själva städningen. Men att städa. Tvi! Blä! Fy! Så jag smet iväg innan alla vaknat i morse och tog pulkan med mig upp till Bergakungsberget. Ja, berget där trollen bor alltså. Tänkte jag kunde hälsa på dem och vila lite på samma gång. Där finns nämligen den bästa källbackarna som finns i hela världen och där tänkte jag passa på att ha lite roligt innan det blir allt för mycket tomtebestyr att ordna med varje dag. Då har man absolut inte tid att åka pulka. Ja, tomten borde väl också få ha lite roligt någon gång kan man tycka. Eller hur? Inte bara jobba och slita och släpa jämt och ständigt. Så jag har packat ostmackor och en termos fylld med varm god choklad och naturligtvis en bytta gröt med mycket kanel och en stor härlig gul smörklick. Gav mig iväg tidigt i morse. Gjorde det försiktigt så att ingen skulle märka vad jag höll på med. Turligt nog sov alla när jag tassade på tå och så försiktigt och så tyst jag kunde smet ut genom dörren. Jag tror faktiskt att ingen hörde mig.

Solen har gått upp så det är inga troll i backen men man kan se på spåren att

Tomtens dagbok av Åke Hedman

småtrollen har farit utför här hela natten. Troll är ju mycket för att leka och busa. Speciellt småtrollen. De sätter gärna krokben för både tomtar och andra när man är ute och går eller åker skidor i skogen. Alltid när man sen tittar efter tror man att det är en kvist man snubblat på men i själva verket brukar det vara ett gäng trollungar som lagt sin speciella snubbelkvistfälla där och nu sitter de i mörkret under en sten och fnissar åt den som ramlat kull där med näsan rakt i lingonriset eller snön. Lyssnar man noga brukar man kunna höra fnissandet. Speciellt kul tycker de ju att det är om det är jag, Tomtefar, som snubblar på näsan. Så mig händer det allt som ofta. Den där snubbelkvistfällan ligger där för jämnan när jag går i skogen tycker jag. Tomtemor lurar de inte så lätt. Hon har naturligtvis byggt en snubbelkvistfällsdetektor som hon bär med sig i skogen och den piper i lagom tid innan man själv ser något så fort det ligger en snubbelkvistfälla någonstans. Jag brukar få låna den där apparaten ibland men den piper så himla mycket att jag tröttnat på den. Hellre snubblar jag lite ibland än att höra det där eländiga pipandet hela tiden. Man vill ju höra fåglarna och vinden också. Även om man kunde klara sig utan trollungefnisset.

Trollen bor alltså här i berget. Ja det finns ju såklart en massa andra berg de bor i också. Men våra troll bor här. Här inne vaktar de sin stora gulds katt. Sover på dan gör de. Oftast hela. Ja utom de som har guldvakten. de är vakna och vaktar skatten noga. de älskar skatten. Här kommer ingen in i berget som inte har fått lov till det av Bergakungen. På dagarna ser man inga Troll. de är bara ute på natten. Troll tål nämligen inte solljus. Går de ut på

Tomtens dagbok av Åke Hedman

dan så blir de förvandlade till en sten bara sådär. Tjoff, och så är de en sten. Man kan gå ut i vilken skog som helst och hitta massor av troll som blivit förvandlade till stenar. Både stora och små. Jodå de lever fortfarande där inuti stenen. de sitter där de sitter och har gott om tid att fundera över hur dumt det var att gå ut i solen, eller varför de inte gav sig hemåt tidigare så att de han hem till berget innan solen gick upp. Har liksom tid till funderingar där de sitter. Men de kan ju inte prata så så vi som inte är stenar förstår såklart. Sten får de vara i tusen gånger tusen år sen blir de vanliga troll rätt vad det är en natt igen. Så då och då händer ju såklart att en sten förvandlas tillbaks till troll. Då längtar de efter guld må ni tro och springer med en rasande fart – och ett högljutt tjoande - hem till sitt berg. Man hör det där vissa nätter. Människor kan bli väldigt förvånade när en stor sten har försvunnit från en natt till en annan. Du och jag vet bättre och varför såklart, eller hur!?

Skall man träffa trollen så får man alltså göra det på natten. Om man nu inte kliver in i trollberget såklart. Men dit släpper de ogärna in någon. de är hemskt rädda för att deras guld skall bli stulet. de älskar nämligen sitt guld. Det är det finaste, vackraste, dyraste, sötaste, goaste som trollen vet. Ett troll kan definitivt inte gå ut innan det först har tagit sig en ordentlig titt på guldsalten där den ligger i ett jättestort rum fyllt med ett berg av glänsande och strålande guld. Där tittar de noga och länge så att bilden av det glänsande guldet riktigt fastnat där i huvudet och lukten av det goda underbara guldet finns kvar i näsan länge. Sen kan trollet röra sig ute ett tag.

Tomtens dagbok av Åke Hedman

Om det är natt alltså. Men det dröjer inte så länge förrän trollet börjar längta efter guld det och helst vill ge sig av hem igen. Krama guld det. Pussa guld det. Slicka på det. Ligga på guldhögen. Rulla sig i den underbara guldlukten. Sa jag att troll älskar guld?

Det fanns en tid när troll inte alls var så snälla. När de knyckte saker, rövade bort barn, levde rövare och bråkade. Det mesta av guld det är kvar från den tiden. En del kommer från sånt de hittar ute i världen idag. Mest borttappat guld. Då brukar trollen snabbt vara där och snappa åt sig det. Deras näsor kan nosa upp borttappat guld på flera mils avstånd. Troll är inte så mycket för att arbeta själva så även om de vet mycket väl att det finns massor av guld också i själva bergen så föredrar de att andra plockar fram det. de är väl inte riktigt slöa direkt men inte så sugna på att jobba heller. Mat är ju inget problem för troll. de äter nästan vad som helst. Kvistar tycker de är hur gott som helst. Sand och småsten är som smågodis. Kottar är mums för troll. Ja ni fattar. Troll klarar sig liksom. Jag blev en gång bjuden på en födelsedagsfest hos trollen. Bergakungen själv fyllde 900 år. Det var naturligtvis en riktigt stor trollfest och det var troll och annat folk från alla möjliga ställen inbjudna. Vi andra hade finkläderna på oss och trollen hade för ovanlighetens skulle både tvättat och kammat sina svansar. de är stolta över sina svansar. Det svarta håret hade de glömt såklart. Det var lika rufsigt som vanligt. Men vem skulle egentligen känna igen ett troll som kammat sig så det var kanske lika bra det. Man skulle liksom tro att man kommit någon annanstans. Jag har alla fall aldrig sett ett kammat troll. Svart, långt,

Tomtens dagbok av Åke Hedman

spretigt, rufsigt hår hör liksom till troll. Men nu var det trollfesten vi pratade om.

På en stor platt klippa inne i trollbergets näst största sal (skattkammaren där guld det finns är störst såklart) hade trollen dukat upp alla godisrätter de kunde komma på. Det var grankottar inrullade i skägglav och doppade försiktigt i en kall skogsbäck. Småsten i spruckna snäckskal från medelhavet som tilltugg. Tunna uppvärmda tallpinnar som legat över röken från en skogsbrand. Som en läcker efterrätt runda stenar från det stora vattenfallet i Afrika serverade med is från de största glaciärisarna i alperna. Plus massor, och jag menar verkligen massor, av andra trolläckerheter. Svårtuggat för oss andra men trollen lät sig väl smaka såklart. För att inte vara oartiga fick vi tomtar och nissar låtsas äta lite sten och kottar och försiktigt spotta ut i handen och snabbt smyga ner i en ficka när ingen såg. Den blev ganska full efter ett tag. Bergakungen fick en jättestor röd sandsten i present som alla trollen sparat ihop till. Ja eller om sanningen skall fram så hade en grupp letat upp den. Sandsten är ungefär som choklad för troll förstår ni. Mums helt enkelt och sånt som troll inte kan få nog av. För säkerhets skull fick han också en skottkärra med skiffersten. Fina tunna flata stenar som trollen äter ungefär som vi tomtar äter chips.

Oj nu börjar klockan bli mycket. Nu blir det full fart nerför berget i min brandgula racerpulka, speciallyxmodellen med fartränder. Bäst att vrida

Tomtens dagbok av Åke Hedman

tomteluvan bak och fram utifall Tomtemor är ute och spanar. Vi hörs imorgon. Förresten har vi fått in en del rapporter om barn som inte äter upp sin kvällsmat. Skärpning. Nära jul nu. Ni vill väl ha julklappar? Hej då.... Ohhhhhhhhh... hjälp..... hej vad det går..... ohhhhhiiii....

Tomtemor här: Tomtefar tror att jag inte vet att han smitit iväg till Bergakungsberget men jag hörde honom allt när han smet i morse. Men ibland är det inte så lätt att vara Tomtefar heller. Speciellt inte så här före jul så då och då måste min älskade Tomtefar få smita iväg och åka pulka. Han tycker ju det är så roligt. Han får hjälpa till och städa imorgon istället. Håll tyst om det här snälla ni. Tala inte om för tomten att jag vet precis var han är. Alltid.

-4.2 grader under snön. -18.8 i luften. Soligt. Renarna kom precis hit.

Nissarna mår bra. Trollen snarkar. Full produktion.

Tredje December

Dan för dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan.

Hej Tomten här.

Skulle skrivit en längre rapport idag men vår pepparkaksfabrik gick sönder och började spruta ut citronsur lakritsbollar istället för söta goda stjärnformade pepparkakor som den egentligen skall tillverka, så jag var tvungen att ta renarna och åka dit och laga maskinerna eftersom Tomtemor var upptagen på annat håll. Ja, nissarna gjorde jobbet såklart. Det var som vanligt musen Jojje som hade byggt bo på ett kretskort i en av kontrollpanelerna. Såklart kortslutit sött och surt blandarna och fått lakritsmaskinen att jobba på för fullt. Jojje är sådan. Är det vinter och kallt letar han alltid upp något varmt och skönt ställe och där lägger han sig och sover. Oftast utan att tänka närmare på var det är han lägger sig. Tyckte väl en pepparkaksfabrik hade sina fördelar kan man tänka. Men när vi väl hade hittat honom och han förstått vad han ställt till med så ångrade han sig såklart. Han pep och pep och pep. Han älskar nämligen jul han med och blev rädd att han inte skulle få några julklappar. Nu bor han här hemma med Tomtemor och mig. Har fått ett hål strax bredvid öppna spisen där det är varmt och gott. Lite gröt skall vi väl också få över till den lille krabaten. Men ost får han vänta med till julafton. Jojje gillar ost. Massor av ost. Alla sorters ost. Så det blir en perfekt present till honom. En hel ostbricka skall han då. Med många olika sorters god ost. Men det är en hemlighet såklart så

Tomtens dagbok av Åke Hedman

träffar du honom så får du hålla tyst.

Ja som sagt jag hade tänkt skicka en daglig rapport över läget här i skogen till er mina bästa kompisar så att ni känner att det är lugnt och att det verkligen blir jul. Alltså ta det lugnt ni så står vi för jäktet här i tomteskogen. Det är liksom meningen med allt det här. Vi jobbar, ni är så snälla ni bara kan vara ,och sen så blir det jul.

Pepparkaksfabriksproblemen kanske får till följd att vi måste kalla in trollen för att hinna med allt i år. Men problemet med är att de bara kan jobba på natten. En enda solstråle och de blir ju till de sten. Och så kan man ju inte ha det. Dessutom är de vresiga och sura av sig när de måste vara borta för länge från guldets så en del nissar vill helst inte jobba med dem. Därför har nissarna lovat att lägga på ett extra kol. Ja, alltså man säger så eftersom gamla lokomotiv eldades med kol och gick snabbare när man stoppade i några extra kolbitar. Så gör man naturligtvis inte med nissarna. Gröt och pepparkakor är det som får fart på dem. Sen vill som såklart ha julmust. Varje dag tjarar de. Men icke. Här blir det ingen julmust förrän kvällen före julafton. Punkt, slut och slutdiskuterat.

Önskelistorna bara rasar in. De från alla barnen är för det mesta ganska lätta att hantera. Roliga spännande leksaker har vi ju fabriker som tillverkar alla dagar hela året, dygnet runt. Det är värre med de önskningar som kommer från vuxna. Mamma Agda i Västerås och Pappa Leif i Stockholm önskar sig

Tomtens dagbok av Åke Hedman

t.ex. "Snälla barn". "Snälla barn" vad är det för en önskning? Alla barn är väl snälla! Eller hur? Vi tog upp det här på stora julmötet och kom fram till att det var "lugn och ro" de egentligen menade. Man kan ju tycka att de kunde kläckt ur sig det från början. Ja, kläcka ur sig säger man bara för att hönorna... Ja ni fattar. Lugn och ro kan man naturligtvis trolla fram. Det är inga problem. Men vi tänker lite finurligare. Får alla det de vill så blir det liksom lugn och ro av sig själv och då blir alla nöjda och glada ändå. Så det är så vi jobbar. Men det är såklart en massa att tänka på för att få till det. Ger vi lilla Tanja den tjutande brandbil hon så gärna vill ha så tycker kanske inte pappa Peter att det blir så mycket lugn och ro. Så då får vi försöka hitta på något annat till Lilla Tanja som hon blir minst lika glad för eller ge pappa Peter ett par hörlurar med musik som han gillar samtidigt så allt blir frid och fröjd. Ja det är ett väldigt fixande och trixande som ni förstår för att alla skall bli nöjda och glada.

Våra nissespejare rapporterar att de flesta barn sköter sig och är snälla där ute. I lördags var det en Kinesisk pojke och en tigerunge i Indien som inte ville gå och lägga sig. Det var nog allt. Alla andra barn i hela världen verkar ha varit snälla. Men vi zoomar in lite extra i de här tiderna såklart. Men det gäller ju att vara snäll hela året. Jag menar hur skulle det se ut om det räckte med att vara snäll i några veckor för jul. Vi är tomtar inte lättlurade.

Men vi gillar jul här. Mest bara för att människor för en gång skall börjar bry sig om varandra. Visst det är kul med alla presenter också och all mat

Tomtens dagbok av Åke Hedman

och all godis men alla har det inte så lätt under julen. Att vara snäll innebär också att dela med sig till de som inte har det lika bra som en själv. Och snällhet gäller förresten lika mycket för vuxna som för barn. Så hitta på olika sätt att hjälpa. Hälsa på en gammal ensam tant eller farbror på ett äldreboende som normalt inte har någon som hälsar på. Skänk en slant i en insamlingsbössa. Läger alla en krona blir det till miljontals kronor som kan användas till att göra mycket gott. Läger ut mat till djuren. Sen framförallt var snäll mot dig själv också och fira den jul de just DU vill fira. Säg nej till att fira andras jul i år. Det förtjänar DU.

-3.3 grader under snön. -18.8 i luften. Soligt. Renarna mår bra. Nissarna mår bra. Trollen snarkar. Full produktion.

Fjärde December

Dan för dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan.

Hej Tomten här igen.

Allt är lugnt här i tomteskogen. Vi har inte haft några problem med tillverkningen av julklappar sedan igår (Jojje sover idag och har det varmt och gott i sitt hål) och fabrikerna sprutar ur sig dockor, brandbilar, lego och allt annat man kan tänka sig. Men mycket kläder blir det i år. Vi har förstått att barn hellre vill ha mjuka paket nuförtiden istället för hårda. Så i år blir det massor med mjuka härliga paket. Kalsonger, trosor, strumpor, halsdukar, vantar och tröjor i mängder. Inte så många mobiltelefoner, dataspel och andra hårda, tråkiga och onödiga grejer.

Det finns ju många barn i världen. Så det är väldigt mycket leksaker som vi tillverkar. Tänk dig det högsta berg som finns. Ungefär så hög blir högen med julklappar när vi är klara. Om vi nu hade lagt dem i en hög då förstås men vi lägger dem i tomtesäcken direkt såklart. Vi är ju inte dumma. Vi är ändå tomtar. Som alla förstår så krävs det en riktigt magisk säck för att alla de julklapparna skall få plats. Men det är ingen konst för tomtesäcken. I den skulle det kunna få plats två sådana berg med julklappar om nu alla barn nu skulle få för sig att bli så snälla så att det behövdes så många. Säcken heter förresten glufs om du inte visste det. Passande eller hur?

Tomtens dagbok av Åke Hedman

Förra året den här tiden var det kris. Älgarna strejkade. De ville se alternativ som passade älgar på julbordet. Utan älgar inga som kunde bära presenter till säcken. Älgar gillar ju inte gröt. De kräks om de äter gröt. Sickna ena!! Gröt som är så gott. JÄTTEGOTT ju! Men älgar vet liksom vad de vill och så är de väldigt stora. Har horn. Vi har därför sett till att de skall få saftiga granskott och äpplen till jul istället. De blev väldigt nöjda med det förra julen. Nu hade älgkungen fått nys om att det fanns glögg gjord på äpplen – älgar gillar äpplen - och då ville älgarna minsann också ha glögg precis som oss andra. Man vägrade helt enkelt att kånka på fler julklappar och köra älgtaxi om man inte fick som man ville. Det är i allmänhet så att älgar ser sig som lite finare än de flesta andra djur och helst inte vill jobba alls. Lite snobbiga sådär. Djurens konung liksom. Vill helst stå där i sin skogslänta och se lite märkvärdigt kungliga och värdiga ut liksom. Dessutom är det så att dricker älgar så dricker de hinkvis. Och om de nu skall dricka glögg så lär det också bli hinkvis och då lär de bli väl bli både fulla och vingliga och inte kunna kånka och bära några paket ändå. Så det här blev en svår nöt att knäcka. Ja ni fattar. Så vi sammankallade hela tomterådet. Vi pratade en hel dag om hur vi skulle lösa det hela och kom överens om att de visst skulle kunna få glögg men bara på julafton efter det att jag har flugit iväg med släden. Och då bara en halv hink var. Fram till dess fick de nöja sig med karameller som smakar löv. Det gick älgarna med på direkt. Tror det var just det lövsmakande godiset som fick dem att nappa. Ni må tro att de tuggar på det hela dagarna nu. Ja egentligen skall de ju bara äta godis på lördagarna de med men nu var det ju kris och lövgodiset är ju trots allt ganska nyttigt.

Tomtemor hälsar. Hon håller på att mixtra med någon motor i källaren som vägrar att fungera. Själv förstår jag mig inte alls på sådana där saker som sagt. Man blir bara lortig av dem. Jag skall ägna den här dan till att baka pepparkakor och lussebullar. Nästa vecka är det ju Lucia och då kommer älvorna och spelar, sjunger och lussar för oss. Det är lika härligt varje år. Men då måste det ju finnas pepparkakor till alla. Och lussekatter. Och glögg. Så jag skall baka tre miljoner åttahundrafemtio tusen pepparkakor idag. Två komma två miljoner lussekatter och beställa åtta tankbilar med varm god glögg. Alla nissar, troll och också småknyttet måste ju få lite gott att smaska på när det är lucia, eller hur?

Talgoxespionerna rapporterar att Leif inte ville gå till dagis i morse. Skrek och bråkade. Men sen visade det sig att han hade blivit förkyld och febrig så det fick passera. Sen var det några hundra barn som inte åt upp sin mat utan gnäll igår. Alla har blivit antecknade och det gäller att sköta sig nu. Speciellt om man inte har gjort det varje dag tidigare under året. En liten pojke i Indien svalde en myra och fast än det kittlar dödsskönt i kistan är det ju synd om myran. Antecknad. Myran får skadestånd, extra julklapp. Den kröp ut där bak på pojken och det var långt att gå och ingen särskilt trevlig promenad. En pappa i Västerås anklagad Lina för att ha ätit upp en lussebulle när det egentligen var hunden som tagit den. Orättvist och därför blev pappan antecknad. Lina får extra present. En lillebror som blev dragen hårt i örat av en storebror får en extraklapp som dras från broderns

Tomtens dagbok av Åke Hedman

julklappskonto. Ungefär som vanligt alltså.

Var snälla mot varandra och mot er själva. Ny rapport kommer imorgon.

Försök att le mot människor du träffar idag så kanske de blir lika glada som

du är. För visst känner du väl att du sprudlar av lite glädje inuti idag? Och

hjälp tanterna över vägen. I alla fall de som vill det, de andra kan få stå kvar.

-4.2 grader under snön. -18.8 i luften. Soligt. Renarna mår bra. Nissarna mår

bra. Trollen snarkar. Full produktion.

Femte December

Dan för dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan.

Hej Tomten här igen.

Det snöar jätte, jätte, jättemycket här. Sist jag mätte så var det över tre meter. Vi skottar, skottar och skottar. I morse var jag tvungen att klättra ut genom skorstenen för att vi skulle kunna komma ut från tomtestugan. När det snöar lite mindre så brukar några grisar, som säkerhetsbor hos oss över vintern, böka bort den. Deras trynen är perfekta för det och får de bara sätta sig framför vedspisen och värma upp trynet igen när de är klara - trynet blir rött som en brandbil av snöbökandet - så tycker de bara det är roligt. Får lite motion också. Det behöver de för annars äter de mest chips och skumtomtar och tittar på roliga filmer på TV. Tomtemor har stickat vantar, eller vänta nu, sockor heter det väl, sådana som de kan ha på fötterna. En liten vante också att ha på knorren har de också fått såklart, så inte ens den blir kall.

Grönrandig och fin är den. Det är många som tror att det bara är Tomtemor som stickar men jag tycker också att det är roligt. Tomtemor är mer för att mecka med motorer egentligen. En halsduk har grisarna fått också såklart. Grisar är tjockskalliga så mössa behöver de inte. Halsduken,sockorna och knorrskyddet räcker. Vi vill ju inte att de skall bli förkylda till jul. Vi vill såklart att de skall vara friska så att de kan vara med och äta all god julgröt vi har på vårt julbord.

Men med såhär mycket snö så fick vi kalla på både älgarna och rådjuren. De

Tomtens dagbok av Åke Hedman

skottade bort snön med sina horn på bara en liten stund. De är ju lite busiga såklart också så det blev lite stångande och hoppandes i snön också men jag sa inget. De jobbar så mycket annars så lite kul måste de ju få ha också. Men det är lite busigt överallt just nu tycker jag. Verkar som alla barn och alla djur är lite bussugna. Undrar vad det beror på?

Vill påminna att julmustförbudet fortfarande gäller. Ingen julmust får drickas förrän dan före julafton. Och då bara på kvällen. Jag menar hur skulle det se ut om man drack julmust hela året runt. Näpp. Julmust när det är jul. Börja dricka dan före sen får man dricka till den är slut. Dricka hela dagarna faktiskt. Ja, det är sant. Man kan till och med få bada i den om man vill. Men bara under själva julafton såklart.

Verkar inte som om vi behöver ta till extradagar i år. Vi som bor här i tomteskogen kan nämligen stoppa in några sådana vid behov. Man har bara tre per år som man kan använda. Blir det mycket att göra så kan vi helt enkelt använda en sådan dag. Det fina med dem är att ingen annan märker om vi stoppar in en sån här dag. För alla andra är det alltså precis lika många dagar som vanligt. Bra va!? Det här var något som älvorna kom på för länge, länge sedan och jag har aldrig riktigt fattat hur det fungerar. Men fungerar, ja, det gör det.

Nej nu måste jag fortsätta och läsa alla önskelistor. I går kom sju slädar fulla med säckar med önskningar, så det är mycket att läsa. Sen är det ju fullt i

Tomtens dagbok av Åke Hedman

datorn också. Det är mycket som skall grejas med när man läser önskelistor. Först skall man slå upp i boken och se om den som önskar har varit snäll, sen anteckna allt som han eller hon vill ha och tala om det för tillverkningsnissarna och sen skall listan sparas i stora arkivet. Stora arkivet det är en liten, liten, faktiskt pytteliten låda som ungefär som tomtesäcken får plats med hur många önskelistor som helst. Bra grejer som trollen har tillverkat. Lådan alltså. Troll är smartare än vad man tror så länge de inte är ute på dagen såklart och får en solstråle på sig, för då blir de till sten. Jaså, visste du det? De flesta stenar är ju inte sådär jättesmarta. Inte de jag har träffat i alla fall. Man skall såklart inte vara dum mot stenar heller. De kan ju vara ett förstenat troll. Liten sten, trollunge. Stor sten, trollpappa eller trollmamma. Så mycket sten som det finns så fattar man ju att det fanns många fler troll förr i tiden. Eller hur? Troll som gick ut i solen fick en solstråle på sig och blev till sten. Ja, fast alla stenar är ju inte förstenade troll heller såklart. Det finns ju stenar som bara är just stenar också.

En av våra spionkråkor rapporterade att Johannes i Sollentuna åt upp sin mat igår. Det lutar åt fina presenter där i jul. Det tycker Tomtemor och jag och alla nissarna är roligt. Duktig du Johannes! Fortsätt med det. Men se till att pappa städar i helgen. Du får vara min spion och kolla upp så han sköter sig och inte smiter ifrån.

Tyvärr kan vi inte säga detsamma om Lisa i Kiruna som inte alls ville äta köttbullarna igår vid middagen. Skärpning Lisa. Pappa Ulf i Göteborg skulle

Tomtens dagbok av Åke Hedman

definitivt inte ha sin mössa på sig igår morse. Skärpning Ulf. På vintern måste människor ha mössa på sig annars blir man som kola inuti huvudet. En förskoleläraren, ja du vet vem du är, ville inte gå upp i morse utan ville bara ligga i sängen och fortsätta snarka och drömma om pojken hon ville pussa. Bättring behövs där. Snart är det julledigt och då får du sova och drömma om pojkar du vill pussa. Kanske kan du få en att pussa i julklapp rent ut av. Om du är snäll mot barnen på dagis.

Kom ihåg att vara snälla mot alla. Jämt!

-3.9 grader under snön (sorkarna hälsar). -14.1 i luften. Soligt. Renarna mår bra men några är lite förkylda. Nissarna mår bra men är busiga idag. Trollen snarkar efter att ha hjälpt till att bära julklappspapper hela natten. Full produktion av julklappar.

Sjätte December

Dan för dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan.

Hej Tomten här igen.

Oj, oj, oj, oj vad önskelistor ni skickar. Vi fullkomligt dränks i dem. Först alla brev. Släde efter släde med säckar fulla med dem. Högar, höga som hus med brev blir det. Brev i alla färger och i alla storlekar och på olika språk. Alla skall vi läsa. Jag, Tomtemor och hundra nissar läser så att ögonen går i kors. Jag har varit tvungen att sätta tre par snabbbläsningsglasögon på näsan för att kunna läsa fortare. Sen har folk börjat skicka önskelistor på datorn också. Samma sak där, massor. Hur många som helst. Igår snöade det så vi nästan dränktes i snö. Nu är det önskelistor istället. Vi skulle kunna bada i dem. HmMMM det kanske man skulle prova efter jul. Lägga dem i storgropen, bygga en hoppbräda och dyka ned bland dem och simma runt som en fisk. Önskelistsimma. Ja vi får se. Jag lovar att vi skall läsa varenda en. Noga. Inte missa en enda önskning. Har du inte skickat din än så skicka fort så fabriken hinner tillverka det du önskar dig. Om du har varit tillräckligt snäll för att få det såklart.

Trollet StenStenInte var hit i morse innan solen gick upp. Trollen hade tydligen hittat ännu en stor skatt. Guld och diamanter och en massa värdefulla stenar. Saker som kommer från drottning Hillarias tid. Hon som trollen jagade iväg till Sydpolen för tusen år sedan. Trollen var väldigt glada eftersom man letat efter hennes skatter länge och nu håller de på att flytta

Tomtens dagbok av Åke Hedman

alla värdesakerna över till sin stora skattkammare. Den skattkammaren skulle du ha sett med egna ögon. Där finns så mycket guld att man inte kan tro att det finns så mycket guld i hela världen. Trillionersmiljoners, massor. Sen är det fina stenar och andra fina saker dessutom. Många tror ju att troll stjälar saker men det har de aldrig gjort. Eller ja inte på många hundra år i alla fall. De ser möjligen hemska ut och är stora och låter mycket men är egentligen ganska snälla. Det de tar har de förtjänat. Till exempel om någon gjort något riktigt, riktigt jättedumt då kan trollen hämta hem honom eller henne till ett av sina berg och om han eller hon inte vill ändra på sig och bli en bättre och snällare person så tar man allt guldet från honom eller henne och sen får han leva på hårda svårtuggade brödkanter resten av sitt liv. Möjliga brödkanter med grus när det är svåra fall. Trollen är inte snälla mot dem som inte är snälla. Turligt nog så skall man vara riktigt jättedum för att de skall bli arga. StenStenInte fick lite gröt och ett glas saft här. Det är därför han kommer. Oftast. Började bli orolig för guldet och gick hem till berget sen. Gick i tunnlarna såklart. Tål ju inte solen som jag berättat tidigare. Troll blir till sten i solen. Har jag berättat det? Javisst ja, det har jag.

Idag skall jag själv åka ut och spionera lite själv på eftermiddagen. Det finns några mammor och pappor som jag måste kolla in lite extra så att de inte får presenter fast de inte varit snälla och hjälpt till som de borde. Mammor och pappor är lite mer luriga än barn på det där viset. De busar liksom när ingen ser ibland. Åker skridskor på natten när de borde sova. Äter godis på

Tomtens dagbok av Åke Hedman

tisdagen på väg hem från jobbet, fast deras barn bara får äta på lördagar och man bestämt tillsammans att det är Lördag som är godisdag. Hoppas på sängen när ingen ser gör de också. Det är några speciellt luriga ena i Stockholm och några andra i New York som jag måste kolla in själv. Gråsparvsspionerna har haft mycket oroväckande rapporter om dem de senaste veckorna. Några barn har hjälpt till och skaffat några andra bra rapporter.

Sen har vi en mormor i Vetlanda som varit oroväckande busig den här hösten. Satt ut pruttkuddar på sitt jobb så att det pruttat något förskräckligt när folk har satt sig. Serverat saft som smakat salt istället för sött och gjort en massa annat bus. Det blir nog inte många julklappar till henne om hon inte har någon bra förklaring till sitt bus. Det finns nämligen förmildrande omständigheter. Alltså det är när man gjort något dumt men fast det egentligen inte var så dumt för att man tänkte snällt. Hoppas det finns sådana i det här fallet så att hon kan få åtminstone en present. Det är lite konstigt för hon har alltid varit så snäll förut. Men vi skall nog ordna upp det hela.

Olibombanikitomotapilakomte i Mozambique i Afrika ått inte upp sin gröt igår. Skärpning där Olibombanikitomotapilakomte. Vill du ha den där julklappen som du önskade så blir det till att äta upp gröten resten av året. Tove i Sundsvall skrek och bråkade på dagis idag fast än fröknarna sa till. Tänk på julafton Tove. Ozuki i Japan slog sönder Izus leksaksbil och det var

Tomtens dagbok av Åke Hedman

ju inte snällt. Du får nog be om förlåt Ozuki! Sen har det som vanligt varit en del olydiga barn runt om i Sverige. Men de har vi full koll på minsann. Skärpning!

-3.5 grader under snön (gräset växer nästan). -14.1 i luften. Soligt. Renarna mår bra men några är lite förkylda. Nissarna mår bra men busiga idag.

Trollen snarkar har gått och lagt sig efter att ha hjälpt till att bära julklappspapper i natt igen. Full produktion av julklappar.

Sjunde December

Dan för dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan.

Hej Tomten här igen.

StenStenInte kom hit idag igen. Ja, just det trollet. Orolig. Blåkråkor hade kommit med besked om att jättarna uppe i norr är på krigsstigen. Jättarna är inte att leka med. Troll kan vara vrånga men jättarna är sju resor värre och blir som rasande monster om de blir uppretade och arga. De kan kasta stenblock över sjöar, stampa sönder hus och sparka sönder allt annat som kommer i deras väg. Vi vill verkligen inte att jättarna skall vara uppretade och ställa till med en massa elände såhär i jultider. De skulle ju kunna göra så vi får ställa in hela julen om det vill sig illa. Det vill ju ingen av oss såklart.

Jättarna är långa som tio människor. Alltså högre och längre än de flesta hus. När de går låter det som åska och när de springer skakar marken som om det vore jordbävning. En uppretad jätte ger dessutom ännu värre ljud ifrån sig. De kan skrika och vråla så att det blir stormvindar som blåser bort allt. Inget av det här ville vi ha nu i jultider. Trollen ville att jag skulle ta hand om det hela och försöka lugna ner jättarna. Det har jag nämligen gjort med lyckat resultat en gång förut för hundra år sedan. Det var inte lätt men det gick till slut. Jättar är alltid lättretade. De blir arga, jättearga för vilken småsak som helst. Skriker, vrålar och bråkar. Därför brukar vi låta dem hålla sig för sig själva där uppe i norr. Nu väntar vi alltså på att dem skall komma hit. En

Tomtens dagbok av Åke Hedman

grupp blåkråkor håller koll på dem och har sett att det nu är fem stycken på väg mot oss i språng. De verkar tydligen inte vara speciellt muntra och glada precis enligt rapporterna.

Oj, Nu kommer de. Marken skälver och gungar så jag tror de springer. Jag måste göra ett uppehåll här. Jag återkommer när jag har pratat med dem....

...

Oj oj oj. Tomtemor här. Jättarna är riktigt arga. Trollen har tydligen tagit guld som tillhör jättarna. Det de trodde var drottning Hillarias skatt var egentligen jättarnas. Nu har jättarna tagit Tomtefar och StenStenInte med sig. Jag vet inte alls vad vi skall göra för att rädda dem. Ve och fasa. Så har de aldrig gjort förut. Kanske måste vi helt enkelt ställa in julen nu. Hur skall det då gå för alla barnen om de inte får några julklappar och julmat. Ack, ack ack. Jag hoppas ni är snälla alla barn runt om i världen idag fast än Tomtefar är borta. Vi får väl hoppas att vi kan rädda tomten från jättarna. Att de kan lugna ner sig och förstå vad de ställt till med. Jag skall kalla sammankalla tomterådet nu så får vi se vad vi kan göra. Vi får höras av imorgon igen kära ni. Måste samla alla nu. Hej så länge.

-2.1 grader under snön (maskarna sover). -4.2 i luften (nästan varmt). Snöar

Tomtens dagbok av Åke Hedman

lite. Renarna mår bra men trampar nervöst omkring nu. Nissarna är oroliga för tomten Trollen är oroliga. Produktionen av julklappar ligger nere.

Åttonde December

Dan för dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan.

Hej Tomtemor här.

StenStenInte och Tomtefar är fortfarande borta. All tillverkning av julklappar har stannat. Hur skall barnen nu kunna få några julklappar? Vi är riktigt oroliga för vad jättarna kan ha hittat på. På tomterådet igår bestämdes att trollen måste lämna tillbaks guld som de tog av jättarna. Men det vill naturligtvis inte trollen. Troll älskar guld. Vill ha mer guld, inte ge tillbaks guld. Vill ha allt guld som finns i hela världen. De har för lite guld. Det finns ingenting som troll älskar mer än guld. Guld vaktar de och älskar och kramar varje sekund utom under midsommarnatten då såklart när de dansar sina midsommarrolldanser. Det gör de kring den jättestora midsommarrollstenen som egentligen är den gamle trollkungen, som när han började blir gammal, - gammal är flera tusen år om man är troll - glömde bort sig och gick ut mitt på dan. Blev såklart till sten så fort den första solstrålen lyste på honom. Och där har han stått nu sedan dess. Skall man ta guld av troll är det alltså under midsommarrollstenen som man har sin chans. Så här i juletider finns det inte en chans att det går att knycka något guld av dem. Det är ett som är säkert. De vaktar det väldigt, väldigt noga och de är många. Deras älskade guld tar ingen ifrån dem. Så vår enda chans är att få dem att lämna guld ifrån sig frivilligt. Men som sagt de älskar sitt guld, tycker om sitt guld, vill pussa sitt guld och vill alltså inte lämna ifrån

Tomtens dagbok av Åke Hedman

sig ett enda litet gram guld. Inte till någon. Aldrig någonsin!

Tomterådet har försökt prata med dem större delen av natten utan resultat. De flesta i rådet har legat och sovit en stund nu på morgonen utom jag och en isbjörn som måste ordna lite praktiska saker. Men så fort jag blev klar med dem så var jag tvungen att väcka de andra igen och och direkt började vi fundera på en lösning. Trollen de gråter och ylar efter att rådet kom fram till att de faktiskt måste lämna ifrån sig en del av sitt fina glänsande, vackra guld. Lyssnar du så kan du säkert höra hur de gnyr, skriker och grinar. "Vårat kära guld", "Vårat kära guld" säger de om och om igen och sen börjar de gråta och åma sig och rulla runt på grottgolvet. Hela skattkammaren är full med troll som kramar och håller om sitt älskade guld. Det spelar ingen roll om vi berättar om jultomten och StenStenInte som är fånge och svävar i stor fara och att vi kanske måste ställa in hela julen i år. Trollen har ju sitt guld och kan liksom inte tänka sig en finare julklapp ändå. Kunde man äta guld så skulle troll äta guld. De vägrar alltså att lämna ifrån sig något guld, och de gråter floder när de ens måste tänka en sådan hemsk tanke.

Grävlingen i tomterådet kom fram med en plan som innebar att man tillsammans med sorkarna skulle gräva en tunnel under guldets och sen plocka ut guldets underifrån så att trollen inte märkte att det försvann. Problemet som de inte tänkt på är att guldets ligger längst in i stora trollberget. Tunnlar skulle vi säkert kunna göra i berget men det skulle ta alldeles för lång tid. Till och med om vi använde våra mest magiska trick.

Tomtens dagbok av Åke Hedman

Julen skulle för länge sedan vara över innan vi fick ut guldets och kunde få hem Tomtefar. Älgarna är riktigt sura på trollen och det finns inte ett troll som får åka med i någon älgtaxi i dessa tider. De får allt åka skidor själva. Turligt nog får vi andra, tack och lov, åka älgtaxi eller älgtolka på skidor fortfarande. Annars skulle inte tomterådet gått att samla så snabbt.

En blåkråka berättade att jättarna hade stängt in tomten och StenStenInte i varsin bur och hissat upp dem i ett träd. Där får de hänga och dingla i den kalla nordanvinden där uppe i kalla norr medan jättarna sitter inne i värmen och muttrar framför stora eldar och är arga på världens alla tjuvaktiga troll. Ja, på alla andra med för den delen. Ibland far någon jätte upp, springer ut genom dörren och hoppar upp och ner för att han eller hon är så förbaskat arg. Jättearg! Då skakar marken vida omkring. Speciellt om de samtidigt smäller sina stora klubbor i marken också. Jag är säker på att också trollen känner skakningarna i sina grottor i bergen och blir rädda de också. Hit känns de i alla fall. Blåkråkan hade till och med hört jättarna prata om att bryta överenskommelsen man har med tomterådet om att inte äta människor. Det har man inte gjort på flera tusen år nu och människoätande jättar är verkligen ingenting vi vill få tillbaks. Förr jagade jättarna människor och åt en tre fyra stycken om dan som om de var chokladkakor. Glufsade i sig dem i några munsbitar. Men Tomtens far lyckades komma överens med dem att de skulle sluta äta människor om han lovade att de skulle få så mycket mannagrynsgröt de ville året om och det gick de med på. Ända tills nu då. Som ni säkert förstår så måste vi försöka lösa det här. Blåkråkan hade

Tomtens dagbok av Åke Hedman

försökt prata med tomten men en jätte hade schasat bort den med sin klubba så det hade inte gått. Så vi vet inte alls hur Tomtefar tänker. Han brukar annars alltid vara full med bra idéer.

Alla julklappsfabriker har stängts ner. Ingen vill ju jobba nu om det inte blir någon jul. De flesta sitter bara stilla och väntar på att något skall hända och de flesta är sura både på troll och jättar. En del är ledsna och gråter. Det har ju alltid varit problem med trollen. Förr när de brukade byta ut människobarn mot ett av sina egna trollbarn så var ju människorna sura på dem också. Nu för tiden vet ju knappt människor att troll finns. Men då, förr i tiden, kom de ju ibland på att ett barn hade blivit utbytt. Att man fått en trollunge istället. Ja det hände i och för sig ganska ofta att man trodde att man fått en trollunge också fast det var en vanlig gullig människounge. Men människorna tyckte i alla fall inte om att trollen höll på och bytte sådär utan lov. Men precis som med jättarna så fick vi ju till en överenskommelse med trollen så att de slutade med det där ofoget. Det kostade oss mycket guld må ni tro. Människorna blev glada och glömde snart bort att det fanns troll över huvud taget.

Det värsta kommer nog imorgon. Vi har en massa mat och godis som håller på att tillverkas och om vi inte startar fabrikena igen och tar vara på allt den där maten och godiset så måste vi kasta bort det. Synd och skam är det.

Måste vi göra det så kommer vi absolut inte hinna göra ny mat och godis till jul och alla människor får vara utan alla läckerheter på julbordet också även

Tomtens dagbok av Åke Hedman

om julen nu inte skulle behöva ställas in. Vi hinner helt enkelt inte göra nytt trots extradagar. Nu måste vi hitta ett snabbt sätt att rädda Tomtefar och StenStenInte på. Vi funderar så det knakar i tomterådet nu och försöker hitta på något smart. Alla andra också för den delen. Men snart måste vi nog sova lite också så vi orkar. Vi får höras igen imorgon. Hoppas ni är snälla där ute i världen i alla fall fast än det kanske inte blir någon jul.

-1.9 grader under snön (mysigt nästan). -11.2 i luften (burr). Snöar lite.

Renarna börjar bli riktigt oroliga. Nissarna är såklart oroliga för tomten.

Trollen är oroliga. Alla är oroliga och nervösa. All tillverkning av julklappar ligger nere.

Nionde December

Dan för dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan.

Hej Tomtemor här.

I morse när jag vaknade så stod det flera hundra ekorrar. nej snarare flera tusen väldigt arga ekorrar, här utanför stugan och tjattrade, hoppade och for runt. De skulle ge sig iväg upp till jättarna och kasta nötter på dem sa de. Kasta nötter hårt i huvudet på de tjockskalliga jättarna och inte sluta förrän jättarna släppt StenStenInte och Tomtefar. Ja, de skulle till och med kunna ta sig till att bita jättarna i både öron och näsan om de inte tog reson efter nötkastningen. Ekorrar älskar jul nämligen. Ja, och nötter såklart. Det tog åtskilliga pepparkakor och många liter glögg innan jag och husnissarna fick de att lugna ner sig. Tomterådet bestämde nämligen igår att vi skulle returnera guld det som trollen knyckte till jättarna. Trollen hade ju fortsatt gråta och ligga på golvet och rulla sig såklart under hela gårdagens möte tills en krabba, som sitter i tomterådet som representant för alla som bor i haven, berättade att valarna hade erbjudit sig att ta upp ett fartyg fullt med guldpengar som ligger ute på djupt vatten i Atlanten. En skatt som trollen kunde få som utbyte mot jättarnas guld. Trollen som är giriga som få ville såklart ha både och men när de förstod att den här skatten nog var hundra gånger större än den de hade knyckt så gick trollkungen eller Bergakungen som han också kallas, BertBergPåse med på det. Jag hoppas verkligen han menar det nu för jag tyckte han såg lite lurig ut när han sa det. Man kan aldrig lita helt säkert på ett troll. Ännu mindre på flera. Vi får se för idag

Tomtens dagbok av Åke Hedman

innan solen går upp skall trollen lämna över jättarnas skatt och sen skall jag, några hundra nissar och 34 starka älgar (guld är tungt), som drar varsin släde, frakta upp guldets upp till jättarna och förhandla med dem om tomtens och StenStenIntes frisläppande och om bevarande av freden såklart.

Alla är annars ledsna här. Rävar och vargar har ylat ikapp i natt. Den ena ledsnare än den andra. Hela skogen har ekat av deras sorgsna ylanden. Lodjuren har stannat i sina lyor och sovit så som lodjur gör när de är ledsna. Hararna har till synes fortsatt som vanligt men man har sett på deras sorgsna nedfällda öron att allt egentligen inte är som vanligt. Vi älskar ju julen allesammans här i skogen. Det är då harar och vargar, rådjur och rävar och alla andra djur kan vara tillsammans och vi alla inser att vi alla egentligen är samma sort. Det är ju sant att vargar och rävar äter andra djur resten av året men det gör de ju inte för att vara elaka utan för att de är födda sådana. Naturen fungerar ju så. Också växterna är ju levande varelser så också djur som bara äter växter är ju en del av allt det här. Människor också, liksom tomtar och nissar. Alla. Men under julen då är vi bara kamrater. Ingen äter någon annan. Då är vi en del av samma sak. Levande varelser i ett stort, stort universum men många andra världar som är olika och lika vår men där livet är detsamma och det viktigaste som finns. Men oj titta nu kommer trollen med skatten. Bergakungen, BertBergPåse, är med också ser jag.

Oj så mycket guld det är på slädarna. Verkar till och med tunga att dra för älgarna fast de är de starkaste till och med bland älgar. Säkrast att vi

Tomtens dagbok av Åke Hedman

undersöker så att allt är med nu. Man kan aldrig riktigt lita på trollen som sagt. De kan hitta på vad som helst. Jag tycker inte de ser så ledsna ut som de borde. Står han inte till och med och småflinar lite BertBergPåse. Nu blir jag riktigt misstänksam. Jag säger åt nissarna att de får undersöka lasten nu innan vi ger oss iväg. Men titta här kommer en blåkråka med spioninformation norrifrån. Bra.

Jättarna har tydligen lugnat ner sig lite sen de fick beskedet från oss om att de skulle få tillbaks sitt guld. Men tomten och StenStenInte är fortfarande instängda i sina burar och de får ingen riktig mat av jättarna. Bara vatten och bröd tydligen. Hårdbröd. Tomtefar som är så hungrig jämt och alltid vill ha gröt måste vara jättehungrig nu. Bäst vi tar en tunna gröt med oss också. Och smör. Hur som helst är det i alla fall bra om jättarna är lite lugnare. Då kanske de inte får för sig något tok. Kanske går de till och med att resonera med när vi kommer fram till dem och inte bara hoppar och slår med sina klubbor så att marken och alla på den skakar. Nä, nu är det bäst att jag går in och packar matsäck och klär på mig. Men vad är det som händer borta vid slädarna? Bäst jag tittar.

Jaha det var som man kunde tro. Det var inte allt guld i slädarna. Trollen hade först fyllt dem med sten och sedan lagt guld över. Sickna ena. Att det aldrig skall gå att lita på trollen. Jag kallade till mig Bergakungen, BertBergPåse, direkt såklart och nu småflinade han inte längre för nu är jag riktigt arg. Han började gråta som en trollunge och lovade att trollen skulle

Tomtens dagbok av Åke Hedman

hämta det guld som fattades på momangen. Ja, man skulle nog kunna trolle till det på en gång lovade han. Och med trollformeln

"låt den gråa stenen som bara väger, inte glimmar, bli till glimrande guld som våra ögon tindrande får se"

så byttes all sten vips ut mot guld. En bra formel kan man tycka. Så nu är vi äntligen redo att ge oss iväg. Inga troll kommer följa med eftersom vi inte vill reta upp jättarna ännu mer i onödan men vi har en stor flock vargar som följer med oss som skydd och blåkråkor och örnar kommer att följa med oss som spejare. Det kommer att ta många timmar att ta sig upp till jättarnas land. Jag får berätta om det imorgon. Hoppas ni sköter er alla barn och vuxna där ute i stora, stora världen. Man kan ju vara snäll kanske också fast det inte blir jul. Men än finns det ju också chans att vi hinner få tomten fri så att det kan bli jul ändå. Ni får hålla era tummar så hårt ni kan. Nu måste jag förbereda den långa resan upp till norr. Hej, så länge.

-2.8 grader under snön (grässtråna fryser och letar sina varma jackor). -13.0 i luften (vi måste ta storpälsarna på oss nissarna och jag). Snöar inte alls för en gång skull. Alla djuren gråter och är ledsna för att de inte tror att det skall bli någon jul. Till och med valarna gråter där i havet så nu håller det på att bli översvämning på flera ställen. Ingen tillverkning av julklappar tills Tomtefar är tillbaka.

Tionde December

Dan för dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan.

Hej Tomtemor här.

Vi är på väg upp till norr och till jättarna. Vi har kommit in i en snöstorm och det är tungt för älgarna att dra allt det tunga guldets genom den djupa snön. Men vi jobbar oss sakta framåt. Tyvärr betyder snöstormen att vi inte kommer att hinna fram idag som var tänkt. Vi kommer alltså i bästa fall komma fram först imorgon är jag rädd. Ännu en viktig dag förlorad. Jag vet verkligen inte hur vi skall kunna hinna med allt innan julen nu även om Tomtefar blir fri. Vi har ju i och för sig extradagarna kvar att ta till. Men vi skall ju tillbaks också och om jag känner jättarna rätt så behövs det ganska långa förhandlingar innan vi kan komma överens. Om vi nu kan det över huvud taget så arga som de verkar vara. Ja, ja vi får se hur det blir. Vi behöver inte oro oss nu för det. Vi vet imorgon.

Nissarna är ganska glada ändå. De åker skidor och i nerförsbackarna går det undan må ni tro. Vilda svängar och jättehopp och kullerbyttor i luften. När det går uppför trollar de lite när jag inte ser så att de inte måste jobba så mycket. Det blir på något sätt som om de får paddlar på skidorna och då åker de upp för backarna av sig själv liksom. Jag vet förstås att de flesta av nissarna egentligen är ganska oroliga men de vill ju såklart vara tuffa och inte visa det för varandra. De får hållas med sitt nu tills vi ordnat upp allt det här. De är så duktiga och jobbar hårt med julklappstillverkning och annat annars.

Valarna har med samlade krafter lyft upp ett vraket efter ett Spanskt fartyg som sjönk för länge, länge sedan och som hade en stor gulds katt ombord. Valar må vara stora som hus men att lyfta upp skeppet och forsla det till stranden tog på deras krafter. Och de var tvungna att ligga vid stranden och vila länge innan de orkade simma ut igen. Att de är ledsna för att julen kanske blir inställd gjorde ju inte saken bättre. Trollen blev desto gladare såklart och snart hade hundratals troll samlats där i natten för att ta hem skatten till trollens stora skattkammare. De höll på nästan hela natten och lyckades få in det sista in i berget just när den första solstrålen bröt horisonten. Förstår inte varför de inte trollade in det i berget men jag gissar att de helt enkelt tyckte det var så härligt att få bära hem allt det underbara guldet själva. Krama om det och titta, och pussa på det när de bar det.

Som ni vet och har sett så är troll inte att lita på. Vi har noterat att de håller koll på vår transport och vi är såklart rädda för att de skall försöka knycka guldet. Deras ögon lyser av begär efter guld när de smyger där bland träden och kullarna om natten. Vargarna har jagat bort dem några gånger med lite trollhjälp av nissarna. Några hundra nissar som kan trolla klarar av många troll. Troll kan naturligtvis också trolla men de är inte lika snabba som nissarna. Att troll inte skulle kunna trolla vore det ju rätt konstigt med tanke på att de heter just troll, men de är lite sena och tröga trollden så nissarna hinner definitivt komma på någon bra trollformel som hindrar trollden från att knycka något guld innan trollden ens kommit på en egen användbar

Tomtens dagbok av Åke Hedman

trollformel. Skulle det inte hjälpa så har vi god hjälp av örnarna och blåkråkorna som svävar högt ovanför oss och med sina skarpa ögon har full koll på allt som händer. Försöker sig ett troll på något trolltjuvtrix så kommer de att märka det omedelbart och varna oss direkt. Turligt behöver vi inte vara oroliga för troll under dagarna. Då håller de sig undan från solen.

Jag kan inte låta bli att tycka synd om alla barn i världen som kanske inte kommer att få några julklappar, julmat, julmust och julgodis i år. Tänk vad ledsna de kommer att bli. Tur att de inte vet något än. Då skulle de säkert bli lika ledsna som valarna och gråta lika mycket som dem så det blev översvämning lite varstans. Det är synd att de flesta människor inte längre vet om att de kan trolla. Att de inte känner till att det bara räcker för en människa att tänka på någonting riktigt mycket så blir det precis så. Man måste tro på det såklart. Tro på allvar. Att bara tänka på det utan att tro på det blir det ju inget av. Men om man tänker riktigt hårt och ofta på något och verkligen tror på att det kan hända, då trollas det fram som en liten chillevipp. Pajongpoff så händer det bara. Men det vet de flesta såklart inte längre. Det är mycket som människor glömt. Men tänk om alla barn kunde tänka och tro att det skulle bli en fin jul ändå nu i år. Tänka riktigt hårt på det. Då skulle säkert magin göra så det blev det ändå fast än det ser ut som det gör just nu. Det skulle i alla fall vara en stor hjälp och tröst för oss. Blunda och föreställ dig att det blir en fin jul med tomtar och julklappar, julgodis och julmat ändå. Då blir det nog det.

Tomtens dagbok av Åke Hedman

Nä nu måste jag prata lite med älgarna. Vi måste nog ha en paus och äta lite gröt snart så alla orkar. Inte älgarna såklart. De får granskott så de slipper kräkas. Sen tror jag att jag också skall sätta på mig skidorna och åka ikapp med nissarna en stund. Jag är en riktig rackare på skidor må ni tro. Aldrig har någon slagit Tomtemor på skidor. Jag har alltid varit och kommer alltid vara snabbast. Ingen kan slå mig när det gäller att laga motorer heller för den delen eller att laga gröt om vi skall vara helt kompletta. Alltid snabbast ner för backarna det är jag det och alltid är det jag som vågar göra de högsta hoppen och de finaste kullerbyttorna där högt upp i luften. Även när det är hårda och tråkiga tider som nu måste man ju försöka ha lite roligt också. Eller hur? Annars kan man ju inte tänka klart sen när det behövs. Det är en sak som alla allvarliga människor som sitter och bestämmer saker borde lära sig. Ut och lek lite ibland så blir ni bättre på att bestämma. Vi får höras igen imorgon vänner. Tänk goda tankar så länge.

-2.8 grader under snön . -13.0 i luften (alla fryser om rumpan till och med älgarna). Snöstorm. Alla djuren är ledsna och oroliga idag också. Ingen tillverkning av julklappar tills Tomtefar är tillbaka.

Elfte December

Dan för dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan.

Hej Tomtemor här igen,

Vi har kämpat oss igenom snöstormen som bara fortsatte och höll på hela vägen upp hit till jättarnas land. Nu är vi äntligen här men sura jättar vill inte släppa in oss i sina stugor och värmen så vi står kvar här ute i kylan och fryser. De är så sura att det ryker om dem. Ja, det är säkert. Små rökslingor kommer från deras huvud, från någonstans under deras pälsmössor. Tack och lov verkar de inte vara så där ur-arga längre i alla fall. Bara sura och buttra. Det är sju jättar som bor här. TrädEk, SnorHög, SvärdTorn, LiteHögre, SmällFetMenLång, GullHöga och LillePlutt. Lilleplutt är bara fyra meter lång det är därför han heter så. Men å andra sidan är han bara två år gammal också.

Det finns också några till bosättningar med jättar, men numera finns det kanske bara trettio, fyrtio stycken jättar kvar i hela världen. Men det är väl egentligen tur det. Så sura som de är. De och drakarna är nog de suraste varelser som finns. Fast drakarna är nog surast. Turligt nog finns det inte så många drakar heller. Kanske bara ett tjugotal. De var många förr. Både jättarna och drakarna. När det gäller drakar så är det enda goda man kan säga om de att de är vackra med sina skarpa färger när de flyger där högt upp i himlen. En del är gnistrande röda och en del är blänkande blå. Andra har regnbågens alla färger och åter andra har andra vackra skimrande färger.

Tomtens dagbok av Åke Hedman

Vi såg två stycken igår högt uppe bland molnen men inte riktigt tydligt på grund av av snöstormen. Sen kan de vara bra att ha när man vill tända en brasa såklart eftersom de kan spruta eld. Är man modig så kan man till och med resa med dem. Men då skall man vara väldigt modig och så skall man vara säker på att draken är på gott humör hela vägen så att den varken kastar av en eller äter upp en. Det har hänt allt för ofta. Och då kommer man ju inte fram på sin resa eller hur? Att flyga med en drake är inte som att åka flygplan.

StenStenInte och Tomtefar sitter fortfarande i sina burar upphissade i träden. Nästan översnöade efter snöstormen. Stackars dem. Vi har vinkat till Tomtefar och han verkar vara vid gott mod ändå men StenStenInte ligger i en ljustät påse nu på dan så att han inte får sol på sig och blir till sten. Tur att han hade den med sig. De har lärt sig en del trollen också med åren. Men ikväll när solen gått ner skall vi väl kunna hälsa på honom också om allt går vägen. Kanske ge dem lite gröt om det går.

Så fort vi kom hit så tömde jättarna vagnarna med guldlasten. LiteHögre som är ledare här har kontrollerat att allt är med och även om hon inte var direkt glad så verkade hon i alla fall inte jättesur heller. Glada jättar finns nämligen inte. Har aldrig funnits. Som bäst är de mindre sura. Trots att de bar guldet så släppte jättarna inte sina stora träklubbor. Träklubbor förresten. Det är hela träd de använder. Inga småbjörkar eller ekar heller utan riktigt stora trädstammar från storskogen. Man skulle behöva en stor lyftkran för

Tomtens dagbok av Åke Hedman

att lyfta en av dem. Med dem kan de mosa oss med ett enda slag men det kan de såklart göra bara genom att stampa på oss med sina jättefötter också. Vi får försöka hålla dem på så gott humör vi kan. Nu kommer de hit. Nu måste jag koncentrera mig.

- "SÅ ALLT GULDET VAR MED SOM TROLLUSLINGARNA HADE STULIT, DET ÄR BRA"

Det är LiteHögre som pratar så. Alla jättar "pratar" nämligen inte som vi andra utan skriker alltid allt vad de kan. När man står där framför dem så känns det som om man står i en storm.

- "NI SKALL FÅ TILLBAKS TOMTEFAR OCH TROLLUSLINGEN MEN HELST SKULLE VI VILJA SLÅ KLUBBAN HÅRT, HÅRT, HÅRT I HUVUDET PÅ TROLLUSLINGEN SÅ HAN BLEV TILL BLODMOS"

- "Men man skall ju vara snäll såhär innan jul det vet ni väl" försöker jag.

- "SNÄLL!?"

Tomteluvan blåser av mig och far all världens väg när LiteHögre skriker det och fortsätter.

- "VARFÖR I HELA VÄRDEN SKALL MAN VARA SNÄLL FÖR?"

Tomtens dagbok av Åke Hedman

- "Är man snäll så får man julklappar och en massa godis och god mat till jul vet ni väl"

- "HUR MENAR DU DÅ? VI HAR DÅ ALDRIG FÅTT VARESIG JULKLAPPAR ELLER GODIS ELLER GOD MAT TILL JUL!!!! ALDRIG NÅGONSIN!!! SKOJAR DU MED OSS!!!"

Hmmmm... Nu gäller det att inte reta upp de för mycket.

- "SVARA KVINNA!!!!!!!!!"

Lite Högre dämmer klubban i marken så att en av slädarna bara blir till småsmulor. Turligt nog klarade sig älgen genom att hoppa undan i sista minuten. Oj oj oj de andra verkar ha blivit arga nu också. Jag tror jag får fortsätta med rapporten imorgon och försöka få jättarna snälla här igen. Nu har de andra börjat slå sina klubbor i marken också. Hoppas verkligen inte att de börjar slå på oss och försöka morsa oss också. Förhoppningsvis hörs vi imorgon igen. Hoppas det. Hej då så länge. Marken skakar här... Kommer det verkligen att bli någon jul i år...

-3.0 grader under snön (fast är den hoppar upp och ner av jättarnas klubbslag). -11.6 i luften (ingen fryser för vi är så rädda). Snöstormen fortsätter. Ingen tillverkning av julklappar tills Tomtefar är tillbaks.

Tolfte December

Dan för dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan.

Hej Tomtemor här igen.

Jättarna blev ju riktigt upprörda igår som ni minns. De stod här och hoppade och slog med sina klubbor i marken som skakade så att vi fick hålla oss hårt i varandra för att inte ramla omkull. Jättarnas ilskna vrålände gjorde att vi var tvungna att hålla för öronen också allt vi kunde. Ändå gjorde det ont i dem. Vi blev riktigt rädda och trodde ett tag faktiskt att både julen, vår hörsel, vårt förstånd och våra liv var i fara. Men då hände något otroligt. Hela luften fylldes av ilskna skrik och hundra örnar störtade ner från himlen mot jättarna. De bet dem i öronen, näsan, händerna och jättarna skrek och försökte värja sig så gott de kunde. Men det är inte lätt att värja sig från hundra starka, ilskna, snabba örnar. De var snabba och de var överallt med sina klor och näbbar.

I nästa ögonblick blev allt omkring oss brunt. Bruna hoppande mjuka bollar med svans överallt. På marken i träden och hoppandes mellan träden. Ekorrar i mängder. Tiotusentals ekorrar som allesammans anföll jättarna i en samlad attack medan örnarna sakta och segerrikt lyfte. Ekorrarna satt snart överallt på jättarna. Ekorrar som bet och spottade på jättarna medan örnarna nu seglade graciöst ovanför jättarnas huvud och hotfullt skriade. Jättarna släppte sina klubbor. Försökte desperat vifta bort ekorrar från sina kroppar. Något som inte var lätt när det satt ekorrar precis överallt och som satt hårt

Tomtens dagbok av Åke Hedman

fast och bet på i stort sett varje del av deras kroppar. Så de sprang. Sprang, försökte springa, så gått de kunde mot sina stugor. Jag kan försäkra att det inte är lätt att springa heller när man har tusentals ilskna ekorrar som sitter fast på ens kropp. Hela världen verkade koka där vi stod och det var ändå då det mest magiska hände.

Ett genomkrängande skri hördes från himlen ovanför oss som gjorde att våra öron slog lock fast vi fortfarande höll våra händer för dem allt vi kunde.

Skriet följdes av ännu ett och ännu ett. Högre denna gång. Det skar i öronen och skriet gick ända in i det innerst av våra huvuden. Allt stannade av här på marken och alla stod blick stilla för en stund och tittade uppåt. Där uppe flög tre enormt stora drakar. Stora som valar i luften men mer rörliga och frigjorda i sina rörelser. Med sina långa huvuden och jättelånga spelande svansar fanns de bara där. Var och en med kroppar där små skimrande plattor täckte varje del och skapade deras bepansrad och ogenomtränglig fästning. Så hård att en kanonkula inte skulle kunna tränga igenom.

Ekorrarna hoppade bort från jättarna som på en given signal. Upp i träden, husen och kullarna runt omkring försvann de. Träden och husen höll nästan på att falla ihop av tyngden av alla ekorrar. Så många var de. De såg väldigt nöja ut. Ni vet de flinade sådär illmarigt som en ekorre gör när den har hittat en hel säck med nötter som ingen annan vet om. Örnarna hade snabbt flugit undan. Lämnat plats för dem som var ännu större. Vi andra, inklusive jättarna, kände mest rädsla. Drakar är inte att leka med det vet vi alla och nu

Tomtens dagbok av Åke Hedman

sänkte sig dessa tre stora skräckinjagande varelser ner mot oss. En skimrande blå, en skimrande röd och en vackert lysande gul som den intensivaste eld. Alla underbara som ädelstenar, men livsfarliga. Solen hade precis gått ner men drakarnas kroppar var liksom självlysande så allt runt omkring dem lystes upp i rött, blått och gult. Allt blev med ens väldigt vackert. Den röda draken sprutade plötsligt eld genom sin näsa. Ett fruktansvärt frustande och dån som kastade ut en flera hundra meter lång mullrande eldslåga som sprakade och brakade. Den nådde nästan fram till jättarna och vi kände alla den fruktansvärda hettan från eldslågan men den skadade ingen turligt nog. Fick bara luften att dallra av dess kraft och värme och all snö där vi stod att smälta så att gräset, nu brunbränt, blev synligt igen.

Så sänkte sig den stora röda draken ner mot oss. Med lätt fladdrande vingar sjönk dess stora kropp ner mot marken och landade på gräset som nyss varit snöbeklädd mark. Det rykte fortfarande ur dess näsborrar. Ögonen, kalla som hos en orm, glödde av kraft när den vred sitt huvud och såg på var och en av oss i tur och ordning. Så höjde den sitt huvud och sprutar ännu en kaskad av eldslågor upp i himlen. Som en enorm fontän, men en som kastade ut eld istället för vatten. Vi kände eldens hetta igen mot våra kinder. De drakar som fortfarande svävade i luften svarade med att själva spruta eldslågor ur sina näsborrar. Hela himlen lystes upp där vi stod som om det vore den ljusaste och varmaste sommardagen i sommaren.

Tomtens dagbok av Åke Hedman

- "Jag är Hagtorn" väste den röda draken. Man skulle kunna förvänta sig att drakar har en mer skrikande röst men den är snarare just väsande. Lite som en orm men ändå inte. Men jag kan försäkra att den hade allas uppmärksamhet

- "Ni kallade" fortsatte den och såg mot träden.

En liten ekorre hoppade ner från ett av som närmaste träden och skuttade fram till den röde. Satte sig helt orädd framför den och sa

"Vi önskar få den hjälp som ni utlovade vårt släkte för länge sedan" pep den fram med bestämd stämma och utan att verka det minsta rädd.

Den röde sänkte sitt huvud. Det verkade som den bugade sig mot ekorren.

Vad var det som hände här egentligen? Sen sa den

- "Till er tjänst du käre frände. Vad kan vi göra för er?"

Ekorren berättade om jättarna och om hur de hade tagit StenStenInte och Tomtefar tillfånga. Hur vi hade återfört guldets men att de fortfarande inte var nöjda utan snarare fortfarande sura och tvära och arga och inte släppt varesig Tomtefar eller StenStenInte. Hela julen vara i fara för jordens alla djur. Ja människor är faktiskt också djur så pappor, mammor och barn

Tomtens dagbok av Åke Hedman

räknades med där också även om det finns människor som glömt bort att de faktiskt också är ett slags djur.

Den röda draken som alltså tydligen hette Hagtorn vände sig mot jättarna.

Dess genomträngande blick granskade dem alla.

- "Fall på knä inför drakguden jättar" rötväste Hagtorn.

Jättarna stod på knä nästan innan den röde draken pratat klart. Alla hade blicken riktad mot marken och ingen vågade ens titta mot Hagtorn. Draken fortsatte

- "En gång för länge sedan räddade några ekorrar de sista drakäggen i världen från att förstöras av en ond varelse från underjorden. Tack var det flyger vi fortfarande som drakar. Ekorrarna är sedan dess våra bundsförvanter och vi står ständigt och evigt i skuld till dem. Kallar de så kommer vi. Nu har de kallat oss för första gången och det är ni jättar som är problemet. Hur löser vi det här?" I och med att han sa det sista sprutade han en eldslåga ovanför jättarna som krullade håret på deras huvud som nu saknade mössor efter ekorrarna och örnarnas attack.

Jättarnas ledare, LiteHögre, höjde blicken och sa med darrande nu för jättar ynkelig röst

Tomtens dagbok av Åke Hedman

- "SKONA OSS ÄRADE DRAKGUD"

Hagtorn svarade genast med ett ilsket väsande

- "Varför skall jag skona er ni surpuppor och argbiggor till eländiga jättar.
Vore inte världen bättre utan er?"

LiteHögre svarade inte på det. Man kunde dock se att hon darrade lite och att hon nog var ganska nära att börja gråta.

- "Men vi drakar värnar allt liv på jorden. Vi tror att allt har sin plats och behövs. Därför tror vi också att jättar behövs. Men ni skall lyda ekorrarna. Om ni inte gör det kommer vi tillbaks och då blir vi inte nådiga. Förstått!?"

LiteHögre nickade.

- "Tala!"

- "JA" skrek LiteHögre på jättars vis.

Med det verkade den röde draken nöjd.

- "Nå då så. Ske så!" sa den. Sen såg den sig om på oss alla igen. Det kändes som den såg våra innersta tankar när den riktade sin intensiva blick mot oss

Tomtens dagbok av Åke Hedman

men så bredde den ut sina vingar och lyfte graciöst och nästan ljudlöst upp mot himlen och var med några få vingslag förenade med de andra drakarna där uppe högt ovanför våra huvuden. Alla tre drakarna steg högre och högre tills de bara syntes som svaga prickar i skymningen och försvann sedan norrut.

Det var fullständigt tyst på marken. Men bara tills den lille ekorren tog till orda igen. Riktade sig mot jättarna.

- "Vi vill att ni genast släpper Tomtefar och StenStenInte".

Jätten LillePlutt reste sig efter en blick från LiteHögre och sprang genast bort mot burarna för att släppa ner dem.

Ekorren fortsatte

- "Sen vill jag att ni följer med oss tillbaks till tomteskogen och hjälper till så att vi kan försöka rädda den här julen. Om det nu över huvud taget är möjligt efter ert eländiga tilltag. Ni får jobba av er skuld. Sen blir ni fria igen. Det lovar jag."

- "DET GÅR VI MED PÅ!" skrek LiteHögre "BARA NI SKONAR OSS"

Tomtens dagbok av Åke Hedman

Det var nästan komiskt att se. En liten ekorre som gav en order till en jätte som stod på knä men som om hon reste sig skulle bli lika hög som det största hus. Men det var tydligt vem som bestämde nu. Liten är inte alltid minst.

Tomtefar kom emot oss. Han verkade glad men lite trött. Vi kramade varandra. Han var väldigt sugen på gröt så han och jag gav honom en puss och en kram och lovade att jag skulle ordna det på momangen. En tallrik med en stor klick gyllengult smör. StenStenInte kom strax efter. Han såg lite räddare ut. Det svarta trollhåret stod åt alla håll. Ännu rufsigare än det normalt var och det säger inte lite när det gäller ett troll. Jättarna fick lov av ekorrarna att packa sina saker medan jag kokade gröten. Örnarna gav sig av hem mot tomteskogen liksom blåkråkorna och de flesta av ekorrarna. Vi har en lång resa tillbaka och vi borde försöka komma tillbaka så fort som möjligt om vi skall hinna med allt jobb som återstår.

Ekorrarna som var kvar kom och smakade lite gröt de också. Vi pratade om allt som måste ordnas nu om vi skulle hinna med alla julbestyr. Många saker var tvungna att göras om från början eftersom råvaror och halvfabrikat blivit förstörda när tillverkningen legat nere. Vi måste komma hem med en gång så det var hög tid att vi satte fart. Det var då som ekorren visslade tre gånger. Vi blev lite förvånade eftersom vi inte sett en ekorre vissla förut. Men det tog inte lång tid innan vi såg dem igen. De tre drakarna.

Tomtens dagbok av Åke Hedman

Ekorren som visslat berättade

- "Vi har ordnat lift åt er så att ni kommer hem till tomteskogen så fort som möjligt. Hagtorn, Lilja och Kaktus kommer att ge er skjuts. Vi andra följer efter sen. Nissarna och vargarna hjälper till att vakta jättarna så att de inte ändrar sig. Älgarna med. Vi är snart i tomteskogen igen. Vi skall skynda oss allt vi kan."

Han hade nästan inte pratat klart förrän de tre drakar landande där på maken bredvid oss. Så jag klättrade upp på Hagtorns rygg. Det kändes lite spännande må ni tro. Tomtefar tog sig med möda upp på Liljas rygg. Satt där tillsammans med några ekorrar och såg tomtestolt ut. StenStenInte klättrade upp på Kaktus rygg. Med några lätta vingslag lyfte drakarna och flög hemåt mot tomteskogen. Det var underbart men också lite skrämmande att sitta där på dessa skimrande enormt stora djur och se markens alla varelser bli mindre och mindre efter hand som vi lyfte högre och högre. Ovanför oss var det bara den svarta stjärnhimlen med miljarder avlägsna solar. De som är stjärnor för oss. Älgarna skulle ta hem slädarna tillsammans med vargarna och de skulle färdas tillbaks med nissarna och jättarna och en hel mängd med ekorrar. Vi får höras imorgon igen för nu är det bästa att jag håller mig fast här på drakens rygg så att jag inte ramlar av.

-2.6 grader under snön (fast det är såklart där drakarna inte smälte bort den).

-12.1 i luften (ingen fryser när man sitter på en drake det kan jag lova). Natt

Tomtens dagbok av Åke Hedman

och stjärnklart. Ingen tillverkning av julklappar ännu men nu är ju Tomtefar tillbaka så nu kanske vi kan starta igång allt igen.

Trettonde december

Dan för dan före dan före dan före dan före dan före dan.

Hej tomten här.

Äntligen hemma igen. Det tog bara en timme att komma hem med drakarna. Inget eller ingen flyger snabbare än vad de gör. Alla nissar som stannat kvar här i tomteskogen, renarna, djuren och alla i tomterådet blev väldigt förvånade när vi dök upp. Lite rädda också först kanske. De visste ju inte att det var vi som kom med drakarna och även om alla är väldigt fascinerade av dessa kraftfulla varelser så är man också osäkra på vad de kan ta sig till med. Men när de såg att det var jag, Tomtemor och StenStenInte så kom alla ut ur stugorna. Det gjorde de fast än det var mitt i natten nästan nu och alla egentligen borde ha legat och sovit. Det var bara tack vare att drakarna lyste starkt i sina underbara färger som vi kunde se något över huvud taget. Men det blev bättre när nissarna tänt alla våra facklor. Riktigt mysigt där i den kalla natten faktiskt.

Alla hurrar och är glada här. StenStenInte skyndade sig hem till trollens berg. Behövde sova i ett stort härligt svart bergrum för att återfå krafterna sa han. Se droppstenar och först och främst få vila ögonen på det vackra guldets i skattkammaren. Troll behöver ju det såklart och det kan inte varit lätt för honom att sova i sin ljusskyddande påse hela dagarna upphissad där i trädet. Troll är liksom inte gjorda för sånt. De skall ha guld omkring sig. Det hjälper liksom bara lite gran att den ljusskyddade påsen är guldfärgad på

Tomtens dagbok av Åke Hedman

insidan. Men han skötte sig bra. Retade inte upp jättarna i onödan fast än det var trollen som var skyldiga till alltihop. Han kommer säkert att börja med ett besök i skattkammaren och ligga där och krama och lukta på det vackra fina guldets en stund.

Jag är ganska trött själv faktiskt. Har inte vågat sova riktigt de senaste nätterna eftersom man inte kunde veta vad jättarna skulle ta sig till. Varit orolig för alla julbestyr som borde vara klara vid det här laget också såklart. Vet fortfarande inte hur vi skall lyckats rädda julen eller om det ens är möjligt. Men jag lovar att vi skall göra så gott vi kan. Vi stoppar in de tre extradagarna nu på en gång nu så fort solen gått upp. Det första vi skall göra är att sammankalla tomterådet och se hur läget är. Tomtemor håller redan på att ordna det. Vi behöver gröt, glögg och pepparkakor i massor. Drakarna skall vara kvar här för vi skall fira ljusdrottningen idag. Vi vill så gärna att de är kvar då och det har de lovat att vara. Nu ropar de på mig så jag måste gå in på tomterådsmötet. Hagtorn hade några ord att säga så hon får prata på er medan vi har vårt möte.

Hej Hagtorn här.

Den röda draken alltså. Vi är väldigt glada att vi har kunnat återgälda lite av den stora tjänst ekorrarna gjorde oss en gång i tiden. Vi kommer alltid att stå i skuld till dem för det. Tack vare deras insats så finns vi drakar fortfarande. Vi har förstått att vår hjälp också har betytt mycket för andra och många har

Tomtens dagbok av Åke Hedman

tackat oss här idag. Jul har vi aldrig firat men den verkar vara viktig för er. Vi är luftens gudar och det är där vi lever och bor. Vi behöver inte jorden för annat än för att lägga våra ägg. Vi kan sova och leka i den fria luften efter behag. När vi så önskar kan vi bädda ner våra kroppar i ett skönt bulligt vitt moln och sova där i lugn och ro i dess mjuka ludd. Vakna upp på den nya spännande plats dit molnet fört oss under vår djupa draksömn. Det är ingen mer magi inblandad i det mer än att vi kan göra oss så lätta som vi vill eller så tunga som vi vill, när det behövs. Det är naturligtvis därför vi inte behöver större vingar än de små fina drakvingar vi har.

Det många inte vet om oss drakar är att vi ofta flyger ut i rymden. När vi åker på solsemester så flyger vi inte till någon löjlig sandstrand i Thailand, Grekland eller Spanien som människor tydligen gör. Nä, vi flyger till solen och njuter i detta härliga exploderande inferno av eld och explosioner. Vi dyker helt enkelt in i solens eldhav och flyter omkring i det och njuter av den sköna värmen. En hemlighet kan jag avslöja. Det är därifrån som vår egen eld kommer ifrån. Den vi sprutar ut genom munnen och näsan alltså. Det är solens egen eld. Vi måste åka till en sol då och då och tankar eld helt enkelt för att själva kunna spruta eld. Gör vi inte det så blir det snart bara en liten pluttig eld som kommer ut när vi egentligen vill frusta ut hemska eldslågor och verka farliga eller för den delen grilla lite mat. Det får ju helt enkelt inte hända. Därför flyger vi till solen ofta. Elden är ju en del av oss. Kommer det bara ut en pytteliten eld och lite rök så skulle ju alla skratta åt oss. Eller hur?

Det finns en annan hemlighet som jag kan berätta bara för er men bara om ni lovar att inte berätta för någon annan. Lovar ni det? Det här är jättehemligt. Vi äter inte människor eller djur som många tror. Det enda vi äter är faktiskt morötter. Gärna grillade morötter, men råa och gärna rivna går bra det också om de är färska och saftiga. Morötter är så otroligt gott. Drakfödan nummer ett. Vi tål inget annat faktiskt. Bara morötter. Kräks av allt annat. Mår illa. Får röda fula utslag. Men snälla håll tyst om det. Lova! Kommer det ut så kommer folk säkert att skratta åt oss. Hemska eldsprutande drakar som bara äter morötter låter ju lite löjligt. Vi vill liksom att alla skall tror att vi äter upp vad som helst i en enda drakvrålande munsbit. Sliter sönder små barn och sväljer dem hela liksom. Inte att vi bara äter morötter eller möjligen tillagade morötter efter att ha grillat dem med vår eldiga andedräkt först. Glöm att jag berättade det här förresten. Hur hemligt som helst. Inte ens ekorrarna vet.

Men titta här kommer älvorna. Vad kan de vilja. Oj, alvdrottningen är med. Vad vacker hon är. Bäst vi bugar.

Alla tre drakarna bugar när älvorna närmar sig. Sänker sina huvud ödmjukt mot marken. Älvorna är nämligen jordens äldsta varelser. De har alltid funnits. De fanns innan det ens fanns växter och djur. Innan jorden var planeten jorden. Det är också de som känner all magi. De är väktare över magin. Dombärare. Vet och känner alla universums hemligheter.

Alla kom ut igen från stugorna igen. Också tomterådet. Såg på när alvdrottningen gick fram till Hagtorn först. Satte en lysande krona av bergskristaller, som trollen letat fram längst ner, längst in i berget, på drakens huvud. Smekte dess hals med en mjuk hand. Såg när hon gick fram till var och en av de andra drakarna, Lilja och Kaktus, och gjorde samma sak. De tre drakarna hade fortfarande huvudena mot marken. Alvdrottningen lyfte först upp Hagtorns huvud. Kysste henne på nosen. Varvid draken reste sig upp i sin fulla glittrande längd. Drottningen gjorde sedan samma sak med de andra drakarna i tur och ordning som också stolt reste sig i sin fulla längd och lyste med full kraft av sitt inre ljus. Bredvid varandra stod de där de färgskimrande drakarna. Stolta med sin lysande gnistrande bergskristallkronor på huvudena. Underbart vackra.

- "Ni är våra ljusdrottningar i dag drakar för ni har i sanningen gjort oss alla en stor tjänst med ert handlande" sa alvdrottningen. Hon som sedan urminnes tider själv varit ljusdrottning. Burit bergskristallkronan. En enda som nu var tre. Detta var onekligen en ära utan dess like för drakarna och de kände det och rördes i sitt inre. Deras rodnande ljus avslöjade dem.

Alla visste också att detta var den störa äran av alla och man kunde se att Hagtorn och de andra drakarna förstod det också. Var det inte en liten tår där i Hagtorns ögon? En tår som Hagtorn förgäves, och förläget, försökte dölja.

Tomtens dagbok av Åke Hedman

Så kom trollen också. Alla troll. Skogens alla djur var redan här. Alla visste vad som skulle komma och när älvorna började sjunga så gick det en suck genom alla samlade. Det var så vackert. Deras spröda, underbara röster var som is men var på samma gång varm som den varmaste eld men utan att bränna. Tonerna letade sig in i kalla kroppar. Värmdes. In i trötta hjärnor och hjärtan som längtade efter kärlek och fyllde hela världen med denna universella kärlekens känsla och kraft. Träden, skogen, gräset under marken, björnen sovande i sitt ide, fiskarna i vattnet, valarna i haven, alla tog de emot den. Fyllde sitt hjärta med den. Kände att det var gott att leva i denna tid. Och älvorna sjöng och sjöng. De som lyssnade glömde tiden. Tomtemor och Tomtefar delade ut pepparkakor, glögg och bullar till alla. Drakarna tackade nej. Alla var säkra på att de hellre ville slita någon i stycken men vi andra vet ju bättre eller hur?

Men också underbart har ett slut och strax innan man kunde ana att solen snart skulle gå upp försvann trollen naturligtvis och det var signalen för att bryta ljusdrottningens firande för det här året. De tre drakarna kände att det var dags att ge sig av och de sträckte alla på sina halsar och sprutade en väldig eldkaskad upp mot himlen som lyste upp allt. En triumferande eld. En blåkråka var när att bli grillad men klarade sig blott med nöd och näppe och några svedda stjärtfjädrar. Sen kastade sig de tre drakarna upp i luften och steg högre och högre för att sedan försvinna. Älvorna svävade sakta och tyst på led bort över myren, bort mot skogskanten. Djuren rörde sig in i skogen igen. Var och en till sitt. Till slut var det bara Tomtefar och

Tomtens dagbok av Åke Hedman

Tomtemor kvar. De höll varann hårt i hand. De kunde inte sova nu. Allt för mycket fanns att göra för att rädda julen. Det skulle de börja med nu. De tre extra dagarna var inlagda så den här dagen skulle bli tre gånger så lång som en vanlig dag. Förhoppningsvis skulle alla hinna tre gånger så mycket. Spioner var redan utsända igen för att försäkra sig om att alla barn och vuxna skötte sig som de skulle inför julen. De var vaksamma och skulle rapportera allt som hände där ute i slott och koja.

-3.2 grader under snön (en mus ligger där under och knaprar på en pepparkaka och mår gott). -13.6 i luften (ingen fryser efter att älvorna sjungit, var så säker). Ingen tillverkning av julklappar ännu men idag skall tillverkningen förhoppningsvis komma igång igen.

Fjortonde December

Dan för dan före dan före dan före dan före dan före dan före dan.

Hej tomten här.

Solen lyser över tomteskogen idag. Alla träd är klädda i silver efter den kalla natten. Eller det ser ut som silver men är rimfrost såklart. Jättevackert nu när solen gått upp och lyser över hela vår värld. Det är nästan så att man inte vill göra annat än att stå här och titta på allt det vackra.

Det är full fart här. Trots de tre extra dagarna som las in igår så har nästan ingen här hunnit sova alls i natt. Nu skall vi rädda julen. Vi är nog med sovandet normalt här hos oss - annars blir man ju en sur och tvär en - men nu är det ju så mycket att ordna så vi hinner inte. Nissarna springer fram och tillbaka, Tomtemor likaså. Ja, jag också för den delen. Men jag kände ändå att jag var tvungen att sätta mig ner och skriva den här statusrapport till er så ni får veta hur saker och ting ligger till. Jag tycker det är viktigt att ni får veta vad som händer. Trollen de sover såklart. Det är för ljust för dem och det finns ju ingen som vill att de skall få en solstråle på sig och bli till sten. Fast än de kan vara bra besvärliga ibland och trots att man mer än en gång önskat att de var stenar hela bunten. Utan att mena det på allvar såklart. Men stenar har vi nog av ändå. Till och med stenar som varit troll förut.

Det är skönt att vara hemma igen i tomteskogen må ni tror. Trött är jag

Tomtens dagbok av Åke Hedman

såklart eftersom jag inte sovit något sen vi kom hem från jättarna. Men hemma är liksom alltid hemma. Jättarna var riktigt dumma den här gången. Men nu skall det väl ordna sig. Imorgon borde de hinna hit och då skall vi sätta dem i hårt arbete så att de får jobba av sig sina dumheter. Både de och vi vet ju nu att vi bara behöver kalla på drakarna igen om de inte sköter sig. Är de inte snälla så kanske drakarna till och med äter upp dem. I en mumsbit liksom. I alla fall frustar hemsk eld på dem. Men jag är rätt säker på att de fattat nu så att vi inte får några problem med dem där sura långa klunsarna. Jag tror att innerst inne så är också jättarna snälla och vill fira jul precis som alla oss andra. Alla är nog snälla där innerst inne. Hos vissa måste man bara hjälpa till leta fram den där snällheten eftersom de glömt bort att de har den själv.

Hade ett prat med valarna för en stund sedan och tackade dem för deras insats att bärga skatten. Det var såklart inget problem tyckte de. Inget är någonsin ett problem för valar verkar det som. De är alltid positiva och glada och hjälpsamma. De berättade att det finns skatter lite varstans där ute i haven och det är bara säga till om vi behöver mer. Inte för att valarna förstår vad vi skall med guld, ädelstenar och diamanter till. Det är ju inget som man kan äta eller ens ha roligt med. Som om det inte räckte med att sväva runt i de oändliga haven och berätta historier för varandra. Det är ju det valarna gör hela dagarna. Simmar i det djupa haven och sen ljuger de hop den ena historien värre än den andra. Jodå det händer att historierna är sanna också, men bara ibland. Oftast är de bara val-hittepå. Men det är bara

Tomtens dagbok av Åke Hedman

när det gäller deras historier som man inte riktigt kan lita på valar. I allt annat är de de varelser på jorden som man kan lita mest på. Trofasta, vänliga och sådana som står för sitt ord. Visste du förresten att en val som simmar i havet på ena sidan av jordklotet kan prata med - ja, eller ljuga för också för den delen - en val som simmar på andra sidan jordklotet. Fast det här har blivit svårare eftersom människornas båtar väsnas så mycket så att de ibland har svårt att höra varandra över bullret från alla fartyg. I år är valarna värda en riktigt fin julklapp. Jag vet att valungarna redan nu slår kullerbyttor där ute i de djupa haven eftersom de längtar så mycket till julafton.

Vi har nästan startat igång alla fabriker igen. Och nissar, rävar, harar, ekorrar (fler kommer med jättarna), rådjur, lodjur, vargar, maskar, lejon, silverfiskar, ja, verkligen alla, har börjat jobba med att tillverka julklappar och julmat igen. Julmustfabriken började bubbla ur sig julmust för några timmar sedan. Tyvärr var det en papegoja som lämnat en ventil öppen så de första trehundrausen litrarna, och det är många julmustflaskor det, sprutade ut som en fontän över tomteskogen. Så nu har vi en julmust älv här alldeles bredvid. Egentligen ganska läcker. Jag lovar att den är populär att dricka ur. Fastän alla vet att det är för tidigt för julmust. Lite för kall att bada i annars skulle väl alla summit omkring där i den och druckit god julmust på samma gång. Tagit kallsupar på flit liksom. Papegojan stängde ventilen i alla fall till slut och nu rinner den ädla drycken ner i flaskor igen som den skall och borde. MEN ni vet väl att man inte får dricka julmust före dan före julafton. Det är strängeligen förbjudet. I alla fall om det inte rinner i en älv med

Tomtens dagbok av Åke Hedman

julmust förbi ens hus. Då må det vara hänt att man tar sig en slurk. Att dricka för tidigt ger definitivt en anteckning i tomtens bok och risk för mindre antal julklappar.

Kråkor och skator jobbar med att forsla bort en massa skräp som blivit liggande vid fabrikerna när de varit stängda. Man skulle kunna tror att det vore bättre att använda något större djur för det, men kråkor och skator är de bästa sopherarna av alla. Det som är riktigt gott äter de upp själva. Och jag lovar det finns mycket som kråkor och skator tycker är gott. Här blir det ju dessutom lite extra speciellt supergott eftersom skräpet består av skadade chokladkakor, nötter, prinskorvar, mandariner, nougatbitar, pepparkakor och annat sånt julmatsgodisaktigt. Naturligtvis är det för mycket att äta upp till och med för skatorna och kråkorna. Även efter att de fyllt alla sina förråd och mer därtill. Det fina då är att de här snälla fåglarna flyger ut med godsakerna till andra som behöver och tycker om julmatsgodis. Det kan vara en liten kaninunge som brutit benet och behöver något som piggar upp. Eller en stor elefant som är ledsen just idag. Eller en Albatross som svävar där högt uppe på vindarna över haven och bara är sugen på en pepparkaka. En trasig men lika god för det. Jag tycker det är väldigt fint av kråkorna och skatorna att göra det här. Om sanningen skall fram så är de nog för smarta för att håller på med sopheringen egentligen. De lär sig allt på en liten tjillevippsekund. Men de har själv valt att göra det och det är bra för då blir de glada fåglar precis som vi vill att de skall vara.

Tomtens dagbok av Åke Hedman

Det var fint inatt när alvdrottningen krönte alla tre drakarna till ljusdrottningar. Det har aldrig hänt förut och jag tror drakarna blev väldigt glada och kände sig mycket hedrade av det hela. I alla fall såg det så ut. Jag är så glad att drakarna var på gott humör och inte åt upp någon. Tänk vad hemskt det skulle ha blivit om de gjort det. Jag undrar om jag vågar bjuda drakarna till vårt julbord på julafton. Frågan är vad man skall ge dem att äta? Har ju ingen aning vad drakar äter för något? Får tänka på saken.

Älvorna är annars de mest mystiska varelserna vi har här i skogen. De har funnits i alla tider och vet allt om universum och världen. Dessutom kan de allt om magi och det gäller att man inte blir ovän med dem vilket oftast inte är något problem alls eftersom man så sällan ser dem. De håller sig nämligen undan för det mesta. Vad de gör och var de bor vet inte ens jag. Julklappar och besök av Tomtefar har de i alla fall aldrig velat ha. Vi vet inte så mycket om dem annat än att de håller reda på saker och ting. Goda och onda saker som djur och människor gör mot varandra och världen. Blir allt helt fel så dyker de upp och rättar till saker. Ofta utan att man ens vet att det är de som varit i farten. Man skall vara väldigt uppmärksam och tålmodig för att se dem.

Det har strömmat in en massa rapporter om barn och vuxna som inte alls skött sig som barn och vuxna borde göra före jul. Vill ni ha julklappar och julmat så måste ni faktiskt skärpa er nu. Alla spioner har varit ute hela tiden och iakttagit allt ni gjort men jag har såklart inte haft tid att få in alla

Tomtens dagbok av Åke Hedman

rapporter i boken. Det får väl vara för den här gången helt enkelt. Men i fortsättningen gäller det att ni sköter er annars kommer det att bli konsekvenser på julklappsfronten. Kanske blir ni sittande där utan en enda klapp medan andra får högar.

-3.6 grader under snön (inte så farligt som man skulle kunna tro). -16.6 i luften (ingen fryser för vi springer runt huller om buller om varandra). Tillverkningen av julklappar och julgodis börjar komma igång så smått igen. Håll en tumme för att vi skall hinna med allt så att inga barn blir utan julklappar och julgodis.

Femtonde December

Dan för dan före dan före dan före dan före dan.

Hej tomten här.

Åker runt och startar upp olika fabriker idag. Just nu är jag på den största köttbullsfabriken. Ni må tro att det sprutar ut köttbullar ur maskinerna här. När det går som fortast sprutar det ut hundra köttbullar per sekund ur köttbullskanonen. Ja, det här med köttbullskanonen är något som nissarna har hittat på. Egentligen så är det inte en del av maskinen och Tomtemor och jag var sannerligen lite tveksamma när de kom med iden och ville bygga till den. Man skall ju inte leka med mat. Men den har blivit riktigt bra faktiskt. Den fungerar på så sätt att så fort en köttbulle är klar så skjuts den ut med en faslig smäll ur köttbullskanonen. Kanonen sköts av en nisse som har hand om paketeringen av köttbullarna. Alltså han eller hon som förr plockade i dem i lådor. Nu har man ställt upp alla köttbullslådorna långt bort. Ungefär som på andra sidan en fotbollsplan och den som styr köttbullskanonen måste sikta rätt alltså så att han eller hon (nissen) som sköter den träffar lådorna på andra sidan. Inte nog med det för man skall inte skjuta rakt mot lådorna. Köttbullarna skall nämligen vara djupfrysta när de träffar lådan. Förr hade vi en stor frysbox som vi fryste in köttbullarna i men nissarna var alltså smartare än så och konstruerade den energibesparande köttbullskanonen. De hade kommit på att i rymden är det ju väldigt kallt. Så om en köttbulle åkte omkring i rymden så skulle den ju bli djupfrost på ett litet kick. Så då

Tomtens dagbok av Åke Hedman

kom de på den här fiffiga konstruktionen. De skjuter alltså ut köttbullen ut i rymden med en väldig fart och låter den sen studsa på månen och tillbaka till jorden igen och ner dimper den djupfryst och klar i lådorna. Skiktar de rätt så ramlar den ner i lådan alltså. Siktat de fel så kan köttbullen ramla ner lite var som helst. Om du skulle få en djupfryst köttbulle i huvudet så vet varför hädanefter. Det händer då och då. Sen gäller det ju att inte skjuta köttbullar på varken fåglar eller flygplan heller såklart. Besättningen på ett rymdskepp funderade mycket över alla köttbullar som flög förbi häromåret men vågade inte riktigt rapportera det till cheferna på jorden utifall de skulle tro att de blivit knäppa i huvudet och inte låta dem flyga rymdraket något mer. Men knäppa hade de alltså inte blivit. Men det har vi inte berättat för dem.

Nissarna är experter på att hitta på bra lösningar som gör att jobbet blir lite roligare än det annars skulle vara. Man har precis konstruerat en maskin för prinskorv som fungerar på samma sätt köttbullsmaskinen. Men då har man löst det på ett litet annat sätt. Prinskorvar studsar ju inte så bra. Därför har man gjort små bamburang-prinskorvar. En maskin kastar ut dem rakt ut över skogen och som alla prinskorvar, oj, nej, jag menar bumeranger så kommer de tillbaka igen och just där står prinskorvslådan. Packat och klart. Snyggt och prydligt. Men prinskorvar är ju inte böjda som bumeranger säger du. Nä efter de har landat i lådan med en smäll då skulle den rundaste korv bli rak som en prinskorv.

Tomtens dagbok av Åke Hedman

Många människor tror ju att köttet till prinskorven, köttbullarna och julskinkan kommer från grisar. Men det skulle ju betyda att vi skulle behöva döda en massa grisar. Men icke sa Nicke (någon som vet vem Nicke är? Jag har funderat över det länge...). Grisar är våra vänner och de jobbar ju såklart också med att fixa till så att julen blir så bra som möjligt. Då vore det ju urdumt att äta upp dem. Eller hur? Dessutom är de jättebra på att berätta roliga historier så att man kiknar av skratt. Grisar har humor som få andra. Nä, istället har vi har en hel åker där det växer köttfärs och en annan med korvblandning. Det är bara att åka där med köttfärsskördetröskan och skörda så mycket köttfärs vi vill och sen växer det upp lite mer på några dagar under förutsättning att man vattnar med vårt hemliga specialvatten som vi har trollat lite med. Visst är det bra?

Julskinkor är lite mer speciella. de växer på julskinksträd i en julskinkskog i en djungel i Afrika. Det finns bara ett ställe i hela universum där de växer och det är just där. Några av våra Afrikanska nissar skördar sådana hela dagarna nu före jul. Sen skall de ju saltas och kokas och få nät och grejer men allt det där det är de specialister på. De är ena snabba smarta ena nissar de som jobbar där. Nissarna i Afrika behöver naturligtvis inte ha tomtedräft på sig hela tiden eftersom det alltid är så varmt där. Det räcker med luvan och kortbyxor. Det kan se lite annorlunda ut när de pilar runt bland träden som snabba illrar, ja eller som geparder eller nått snabbt som finns i Afrika. De har också kommit på en jättebra metod för att skicka julskinkor till olika länder. De har helt enkelt spänt ett jättestort gummiband mellan några stora

Tomtens dagbok av Åke Hedman

träd och sen siktar de bara på det land och den plats som just den julskinkan skall till och spänner gummibandet lagom och sen far skinkan iväg genom luften med en väldig fart och i det land och plats dit den skall får en annan nisse stå och fånga den med en liten korg. Fungerar väldigt bra nästan varje gång. Men samma sak gäller såklart här. Dimper det ner en julskinka framför dig någon dag så vet du att de Afrikanska nissarna har siktat fel. Det händer inte ofta men ibland blir de stucken av en mygga precis när de skall skjuta iväg skinkan och då kan det ju gå helt fel och skinkan kan hamna lite var som helst. Sen vet jag att de ibland skjuter en och annan skinka fel på flit eftersom de vet att det just där de siktar finns någon som inte fått äta mat på flera dagar. Dimper det då ner en julskinka framför dem så blir de glada må ni tro. De är snälla nissarna. Alltid faktiskt om man tänker efter fast de busar såklart väldigt mycket också. Fast snällt bus.

Nä nu måste jag åka vidare till stora godisfabriken. Chokladen hade visst blivit salt i år. Salta chokladkakor och praliner!?! Blä! Jag vet inte om alla barnen kommer att tycka det är gott. Det är säkert någon nisse som tryckt på saltknappen istället för sockerknappen. Ett år så jobbade Tomtemor där och hon råkade trycka på "göralltjättesurt" knappen och då blev precis allt godis hur surt som helst. Den smakade så surt så att man nästan kunde höra hur den mumlade, klagade och gnällde där i lådorna. Turligt nog så upptäckte vi det ganska fort. En nisse hade provsmakat och var sur i flera dagar efter det. De får ju inte smaka egentligen, inte förrän till jul, men den här gången var det ju tur att hon inte kunde hålla sig. Jag lovar att den nissens öron flyttade

Tomtens dagbok av Åke Hedman

sig flera centimeter längre bak på huvudet. Så surt var det. Vi fick skicka alltihop till några bakterier på Mars som verkligen älskar surt godis. Det blev en riktigt sur och fin jul för där på Mars och alla blev lyckliga och glada.

Tomtemor hon håller förresten på att reparera julsläden. Hon är en rackare på att reparera allt möjligt hon. Ja jag vet att jag tjarar. Men jag är så stolt. Är det en maskin som går sönder och ingen annan kan laga den så vet man att Tomtemor kan fixa den. Alltid. Javisst ja det har jag redan berättat. Men hon är så duktig att det tål att upprepas. Hon föddes nog med en skiftnyckel och en skruvmejsel i handen. Det är vad jag tror. Sen är hon ju bra på att laga god tomtegröt också och det gör ju inte saken sämre.

Lisa i skogen i Hälsingland åt godis i onsdags har jag hört. Du är antecknad. Skärpning. Lördagar gäller för godis. Knut i Malmö ville inte ha några vantar på när det var som kallast. Antecknad. Fredrik ritade på väggen med kriter. Noterad. En hel hög barn har inte velat äta upp sin mat. Antecknade. Många har inte velat gå och lägga sig. Antecknade. Våra fågelspioner vakar över hela tiden. En och annan spindel är utsänd också för den delen.

Alla maskiner går för fullt här nu. Det kommer fortfarande önskelistor som vi läser. Alla jobbar så att det sprutar svett om oss för att få till en fin jul för oss alla. Kanske, kanske skall vi hinna. I alla fall om alla barn och vuxna är snälla under tiden så att vi kan koncentrera oss på att fixa till en bra jul

Tomtens dagbok av Åke Hedman

istället för att fylla i listorna med ofog som ni gjort.

-2.1 grader under snön (en krokus har börjat fundera över våren och hur vinden skall bli). -3.1 i luften (varmt nästan). Tillverkningen av julklappar och julgodis har komma igång med full fart. Fortsätt att hålla en tumme för att vi skall hinna med allt.

Sextonde December

Dan för dan före dan före dan före dan före dan före dan.

Hej tomten här.

Vi håller på att baka pepparkakor jag och nissarna. Ja inte allihop bara tio stycken. Nissar alltså. Alla skulle naturligtvis inte få plats i stugan.

Tomtemor är i verkstaden och lagar en motor som gått sönder på julmustfabriken. Det var visst någon pump som pumpade in bubblorna eller vad det var som gått sönder nu när det är som mest bråttom. Typiskt. Förstår mig inte riktigt på sånt där jag. Turligt nog är Tomtemor en rackare på att laga motorer också. Javisst ja det vet ni ju! Apropå bubblor så har det faktiskt varit riktigt svårt att få tag på dem i år. Priset för ett kilo bubblor har gått upp jättemycket. Jag tror de är dubbelt så dyra i år. Men vi hittade en kille i Kina som kände en tjej i Australien som visste om en farbror i Korea som hade ett helt lager fullt med bubblor så vi köpte allt han kunde sälja och fick ett ganska bra pris. Så nog tror jag det skall bubbla och hoppa i munnen när ni dricker julmust i år också. I alla fall om Tomtemor lyckas laga motorn. Men det är jag säker på att hon gör till slut. Det gör hon alltid. Vi hoppas att det blir fler bubblor till salu nästa år så att priset går ner. Annars får vi bygga en egen fabrik som kan tillverka bubblor då.

Men vi håller alltså på att baka pepparkakor. Inte "pepparkakor" utan PEPPAR-kakor. Pepparkakor har vi stora fabriker som tillverkar både dag

Tomtens dagbok av Åke Hedman

och natt men PEPPAR-kakor det behövs det inte mer än några burkar av så dem tillverkar vi här i köket. Pepparkakor är ju söta och goda men PEPPAR-kakor de smakar förskräckligt mycket av peppar och en jättestark krydda som heter chili. Jag provsmakade en gång och förutom att det började ryka ur min mun så jag var tvungen att dricka en hel hink med mjölk efteråt för att få det att sluta ryka och bränna i halsen, men då småpyste det ändå en hel vecka efteråt ur ena näsborren och ett öra. Törs aldrig testa igen, de kan jag lova. Men det är nämligen så att trollen älskar de här starka pepparkakorna till jul. De är liksom inte som oss andra på det sättet. Ja, de är olika på en massa andra sätt också såklart. Allt de äter skall vara starkt, jättestarkt eller hårt, jättehårt. När det är som bäst börjar det ryka om håret på dem. Ja, det ser ganska mysigt ut faktiskt och vi är ju vana vid det. Där sitter trollen och knaprar och så ryker det lite fint och hemtrevligt från deras rufsiga svarta trollhår. Sen äter de ju såklart sina stenar också. Ju hårdare ju godare. Undrar förresten om drakarna också tycker om starka pepparkakor? Det skall jag fråga dem nästa gång jag träffar dem eller också skall jag fråga ekorrarna om de vet. Vore kul om vi kunde få hit drakarna när vi har vårt årliga julbord. Det vi har på kulfesten efter att alla klappar har delats ut och jag och renarna är tillbaks.

Fabrikerna går bra just nu. Det är full fart. Köttbullar, prinskorvar tillverkas i massor och jag tror att vi har tillräckligt med julskinkor så att alla skall få en varsin i år också. Problemen med den salta chokladen löste vi igår och nu smakar den sött, kladdigt och gott igen. En av nissarna kom på att vi skulle

Tomtens dagbok av Åke Hedman

smälta ner den salta chokladen och blanda den med riktigt mycket lakrits så att vi fick salt lakritschokladgodis. Hittar du salt lakritschokladgodis i godispåsen så vet du varför det finns så mycket sånt i år. Jag har smakat och det är faktiskt riktigt gott. Bra tänkt där av nissen tycker jag. Vi gillar inte att kasta bort saker. Vi försöker att låta bli det så mycket som möjligt. Allt används igen eller på något annat sätt. Inget går till spillo. När det gäller chokladen så hade vi ju också kunnat tillsätta jätte mycket peppar och chili så skulle det blivit godis till trollen men problemet är att de redan har sådana stora magar att det nog är bäst att de bara håller sig till starka pepparkakor, lite tomtegröt och sina godisstenar.

Ostgruvorna i Holland har fina ostar i år. Alla vet inte att ost egentligen kommer från ostgruvor och att julostarna bara finns i ostgruvor i Holland. Det är bara i de gruvorna som man kan hitta den runda goda röda sorten. Jodå, de har andra sorter där också. Sådana som man får hacka loss med osthackor där i de långa ostgruvgångarna som vindlar sig mil efter mil långt där nere i jorden. Det finns mögliga ostar, smuliga ostar, feta ostar, rinniga ostar, starka ostar, milda, svaga ostar, herrgårdsostar och prästostar där i ostgruvgångarna. Ostar med hål i och ostar utan hål i. Bubblan som sitter i de med hål skickar man till julmustfabrikerna och läskfabrikerna. Osten behöver ju bara ha hålet kvar. Just de runda röda julostarna sitter mitt bland all annan ost när man hackar och därför får man hacka fram all ost försiktigt. Man vill ju inte förstöra de fina julostarna med hackan. De runda julostarna tar man hand om speciellt varsamt och sparar i stora kylrum uppe

Tomtens dagbok av Åke Hedman

i Arktis till jul. Lager som vaktas av isbjörnar så att ingen knycker en julost innan man får äta dem. Men det är alltså bara i de Holländska ostgruvorna som man kan hitta runda röda julostar. I alla andra ostgruvor – och det finns många sådana i världen - är det andra ostar som man hackar fram.

Ett annat problem som nissarna i ostgruvorna har är alla möss som försöker få jobb där. Möss gillar ju ost. De gillar ost jättemycket. Så vad gör de. Jo de klär ut sig till nissar och sen försöker de få jobb ner i ostgruvorna. Men oftast kommer vi på dem. Numera brukar vi lämna alla som vill jobba i ostgruvorna ensamma i ett rum fullt med ost samtidigt som vi kikar genom dörrhålet. Hittills har det inte funnits en mus som inte kunnat låta bli att provsmaka lite på de goda härliga ostarna i rummet och då springer vi in och säger "aha!". Då brukar de erkänna att de är möss och inte nissar fast det har ju hänt att en och annan nisse också varit tvungen att efter att ha provsmakat lite en sådan gång på heder och samvete varit tvungen att intyga att han eller hon inte är en mus. Nissar gillar också ost såklart. Fast inte lika mycket som möss. Det är ett som är säkert.

Nä, men titta nu börjar de blir klara de starka pepparkakorna i ugnen. Bäst jag tar hand om dem på en gång. Vi får höras imorgon igen.

Anna i Täby måste lägga sig ordentligt ikväll. Oskar i Borås också. Lina i Kiruna likaså. Alla som inte äter upp maten som ni skall. Skärpning! Vill ni inte ha några julklappar!? Våra spioner ser er. En spindel rapporterar om en

Tomtens dagbok av Åke Hedman

pojke som hällde ut soppan genom fönstret när mamma och pappa inte såg och sa att han ätit upp. Spindeln såg dig! Skärpning!

-1.6 grader under snön (Finvärme för sorkar.). -2.4 i luften (det snöar lite fint). Tillverkningen av julklappar och julgodis har komma igång med full fart. Fortsätt att hålla en tumme för att vi skall hinna med allt. Nissarna börjar bli sugna på att åka pulka men det får allt vänta till efter julafton.

Sjuttonde December

Dan för dan före dan före dan före dan före dan.

Hej tomten här,

Ni må tror att det är full fart här nu. Precis en vecka till julafton idag. Sju dagar kvar. Hjälp! Vi har massor att göra fortfarande. Nötter till julgröten till exempel. Vi har inte fått några leveranser ännu. Turligt nog så är de ganska lätta att tillverka. Jag skall berätta för er hur det gå till men lova att inte berätta det för någon annan för då kanske ingen vill äta dem längre. Jo, vi har ju massor av rådjur här i skogarna. Om vi matar de med god mat så kommer det ut små runda bruna saker där bak efter någon dag. Ja, ni förstår säkert. Så vi matar dem med massor av goda pepparkakor och annat gott och så får de ha en liten påse där bak vid stjärten som de små runda sakerna får ramla ned i. Äter de mycket så blir påsarna snabbt fulla. De fulla påsarna stoppar rådjuren sedan in i en genial maskin som Tomtemor (vem annars?) har byggt. Maskinen pressar dem först i en liten press så att de ser ut som nötter och sen grillas de i en liten ugn och kryddas med nötkrydda. Går inte att skilja från en riktig nött. Smart va? Smakar dessutom ännu godare än vilken nöt som helst har jag hört sägas även om jag själv aldrig skulle prova. Det är såklart bara julnötter som vi tillverkar på det sättet. Andra nötter brukar hararna hjälpa till med.

Nä nu skojar jag med er. Det är klart vi inte tillverkar nötter på det viset.

Vore ju äckligt ju! Nä, Nötter växer i en nötodling i havet utanför Sydafrika.

Tomtens dagbok av Åke Hedman

Nästan alla nötter växer där. De växer djupt nere i vattnet och när de är mogna så brukar de flytta upp till ytan med ett litet plupp. Då gäller det att fånga dem innan nötskatorna ser dem. Fångar man dem inte så ligger de snart i nötskatans mage och för att få ut dem ur den så måste man skaka nötskatorna så hårt att de skriker och blir sura. Men vi har en hel arme av flygfiskar som patrullerar området och så fort en nöt ploppar upp till ytan så tar flygfisken hand om den och lägger den i en nötskatssäker låda. När lådorna är fulla tar delfinerna hand om dem. Måste förresten ringa flygfiskarna och delfinerna och höra hur det går så att vi har alla nötter vi behöver till julgröten. Du vet väl att den som hittar nöten i sin julgröt får önska sig vad som helst och att det alltid slår in? Förresten så finns det ju nötter som växer på träd också såklart.

Pratade med valarna igår och tackade dem på riktigt för hjälpen med att skaffa fram skatten åt trollen. Bjöd in dem till julbordet men de tackade artigast nej som vanligt. Tyckte att det skulle vara lite otympligt att ligga här uppe på land och äta gröt, stora som hus som de är. I Julskogsån får de ju inte plats. De vill hellre sväva omkring i haven som fria lyckliga nästan tyngdlösa varelser. Jag lovade att vi skulle leverera julgröt till dem och sen fick vi väl hålla kontakt med varandra som vanligt. Det är något speciellt med valarna. De är de snällaste varelser som finns. Vill ingen något ont fast de är de största levande varelser som finns på jorden. Ändå är det en del människor som jagar och dödar dem. Jag kan lova att de som jagar valar får verkligen inga julklappar av tomten, var så säker.

Valarna hjälper till med en massa annat också. Mest transporter, till exempel alla frukttransporter. Det är massor med ananas, apelsiner, bananer, päron och allt möjligt annat som skall fraktas runt till olika ställen i världen.

Valarna transporterar allt det här. De kan bära stora vattentäta lådor på sina ryggar och sen simmar de snabbt i haven och lastar av dem i det land dit de skall. Vi vill ju ha massor av god frukt till jul eller hur. Lika mycket som godis, minst. Att den finns där i tid får man tacka de snälla valarna för.

Utom grönkål såklart. Den är det en snäll farbror som bor på ett tak i Stockholm som odlar. Ja han har ett stort tak förstår ni.

Igår kom jättarna hit tillsammans med resten av alla ekorrarna. Det blev ett väldigt tjattrade när alla skulle berätta om resan. Annars var det det molokna jättar må ni tro. Jag tror de skämdes lite faktiskt. De fick lite pepparkakor och saft och ett stort fat gröt och sen blev de på lite bättre humör. Inte så att de skrattade. Det skulle jag inte förvänta mig att se en jätte göra men deras mungipor pekade i alla fall inte neråt längre. De lovade på heder och samvete att de skulle hjälpa till. Jag lovade dem i min tur att de skulle få återvända upp till sitt eget rike i norr igen efter julen.

Det börjar bli dags att slå in alla julklappar. Tyvärr vet jag att det fattas julpapper. Vitt ofärgat finns det hur mycket som helst men det målade fina och det med mönster finns det inte så mycket av ännu. Småfåglarna som jobbar med det här målar julpapper dygnet runt just nu. De har till och med

Tomtens dagbok av Åke Hedman

tagit hjälp av mössen, men mössen får bara måla de enklaste. Till exempel de blå pappren eller de guldfärgade eller andra enfärgade papper.

Småfåglarna är mer avancerade och kan rita både tomtar och vackra mönster i en rasande fart. Men det är ju massor av julpapper som skall tillverkas så det behövs väldigt många fåglar som hjälper till. En massa fåglar innebär ett öronbedövande tjatrande och kvittrande och dessutom så äter de frön i massor mellan penseldragen också. Säckvis eller snarare slädvis. Några nissar jobbar hela dagarna med att leverera fågelfrön till julpappersmålarfåglarna med hjälp av älgarna. Några skottkärror ost också såklart till mössen. Självt brukar jag stoppa ost i öronen när jag hälsar på. Då hör man inte så jättemycket av det öronbedövande kvittrande. Får du dina julklappar inslagna i vitt julklappspapper i år så vet du att det var för att småfåglarna och mössen inte han med riktigt. Men jag kan lova att de jobbar hårt för att du skall få riktigt fina julklappspapper i år också. Självt tycker jag att det papper är finast är de som har mig med på bild. Tomtepapper. Eller hur? Visst blir jag bra lik mig själv? Snyggt skägg? Snygg tomte.

Näpp nu gäller det att kolla upp glassfabriken. Jag skall ta släden och åka dit nu på en gång tror jag. Man brukar faktiskt kunna provsmaka lite glass. Jordgubbsglass är min favorit. Vi får höras imorgon. Tomtemor och nissarna hälsar.

Olga i Moskva. Såg nog hur du stoppade den sista spagettin i fickan.

Antecknad. Kurt i Eskilstuna. Oj vad duktig du varit på att hjälpa Mamma.

Tomtens dagbok av Åke Hedman

Lisa på Grönland. Fisk är visst gott. Alla andra som varit duktiga sedan igår. Bravo. Extra julklappar kan ni räkna med. Alla ni som inte varit sådär jätteduktiga. Skärpning. Annars låter jag en av mina spionhackspettar hacka er i rumpan.

-1.8 grader under snön (sorkarna har fixat en fotbollsplan under snön). -2.8 i luften (det snöar lite fint och det är riktig julstämning nu). Vi kanske kommer hinna få allt klart till julen ändå.

Artonde December

Dan för dan före dan före dan före dan före dan.

Hej tomten här.

Vi har haft en explosion här i natt i den fabrik som tillverkar skumtomtar. En riktig smäll blev det när själva tomteavbildaren - ja alltså den maskin som gör en liten kopia av mig i godisskum - blev för varm, efter att ha jobbat hårt som attans dygnet runt nu inför julen. Det ena ledde till det andra och kabooooom så exploderade den och hela fabriken flög i luften med en hiskelig smäll. Alla nissar som jobbade där flög i luften med den. Flera stycken flög högt upp ovanför molnen. Så hiskelig var smällen. Men nissarna gjorde inte illa sig och till slut ramlade de ju ner igen som allt gör som man kastar upp i luften. Gäller nissar också. De kan inte flyga så värst bra utan sina flygmanicker. Men inte heller med själva nerramlandet var det någon egentlig fara eftersom det är så mycket snö så att de kunde landa mjukt i den. Tjoff! Utom de som hamnade i skorstenar, träd och tak såklart. Det blev en del blåmärken där. Tror de egentligen tyckte alltihop var ganska spännande och lite roligt ändå faktiskt.

Värre är det med alla skumtomtar. Sen explosionen har det regnat skumtomtar över hela tomteskogen. Tänk dig ett riktigt snöoväder men där det istället för snöflingor regnar ner massor av skumtomtar. Miljoner av dem. I timmar regnar de ner. Man måste ploga bort dem från vägarna. Alla

Tomtens dagbok av Åke Hedman

tak är fulla med dem. Träden lika så. Det som är bra är att man bara behöver gapa så får man en skumtomte i munnen rätt vad det är. Men man tröttnar ju efter att ha ätit några hundra. Blir liksom illamående och får ont i magen.

Istället för snöhögar å har vi nu alltså istället fått skumtomtehögar som smånissarna har börjat bygga grottor i. Men det är ju meningen att skumtomtarna skall skeppas ut till alla barn och vuxna som älskar att smaska på skumtomtar till jul. Inte ligga här och skräpa. Så nu har alla kallats in för att samla ihop dem. Det är talgoxar, hackspettar, blåkråkor, möss, sorkar, älgar, vargar, nissar, kaniner, uttrar, harar, jättar och ett lejon på besök. Ja, i stort sett alla djur som är vakna. Björnar och igelkottar sover ju hela vintern så de kan smita undan allt julstök. Slöisar. De är inte alls förtjusta i julgrejandet. Så de är väl i princip de enda som slipper. Trollen också såklart. Vi kan ju inte ha dem drällande ute på dagtid så att de blir till sten. Jättarna har varit till stor hjälp. Med sina stora händer kan de fösa ihop en hel hög med skumtomtar. Problemet är att ibland följer det med en cykel eller bil utan att jättarna märker det. Men det är en stor hjälp för oss eftersom de skulle tagit flera timmar för oss andra att få ihop lika mycket. Men det verkar som om vi skall kunna samla ihop alla de exploderande skumtomtarna i alla fall. I alla fall de flesta. Åtminstone de som inte blivit uppätta. Får du lite brända skumtomtar, eller lite barr eller grus i påsen, eller en cykel där bland skumtomtarna, när du öppnar skumtomtepåsen i år så vet du nu varför. Det är bara från explosionen och ett tomteskogsbarr eller tomteskogsgruskorn ger mycket tur så var inte ledsen om du råkar

Tomtens dagbok av Åke Hedman

hittar ett i din påse. Önska något och ät upp det istället så slår nog din önska in skall du se. Eventuella cyklar kan lämnas tillbaks. Belöning utlovas.

I dag inleds julfriden. Julfriden har varit lag ända sedan urminnes tider. Den innebär att inga djur får äta eller skada ett annat djur. Julfriden sträcker sig från idag och fram till nyår. Från och med nu äter alla bara min och Tomtemors julgröt. Lejon och lam, rävar och harar, vargar och älgar kan nu gå sida vid sida med varandra utan att vara rädda. Det är bara en del människor som inte fattat att julfrid gäller nu. De verkar ha glömt vad det är. Snälla tala om det för dem. Nu på en gång. Det här är viktigt. Bryter man mot den så blir man förvisad från julen för evigt. Man får aldrig mer några julklappar och får inte vara med på vår stora årliga julfest. En gång för länge sedan var det ett lejon som tog en Gnu några dagar för julafton. Han gillade inte tomtegröt den token och var så hungrig. Därmed bröt han julfriden och fick gå ensam i många jular efter det utan varesig julklappar eller vänner. Efter några år insåg vi att han lärt sig sin läxa av händelsen och alla djuren och vi tomtar bestämde att han hade fått sona sitt straff. Han blev sedan den bästa förespråkaren för julfriden och reser nu runt hela världen och pratar om den med alla under året. Gillar gröt igen också. Man måste lära sig att förlåta om man själv inte skall bli lika dålig som den man borde ha sagt förlåt till.

Det finns många djur och människor som är ensamma under julen. Som inte har någon familj att fira julen med. Naturligtvis får de också julklappar av

Tomtens dagbok av Åke Hedman

mig. Tomten ser alla (eller hur Anna i Östersund som låtsades somna igår och låg och läste serietidning med en ficklampa under täcket när mamma gått ut och trodde du sov. Jag såg dig!). Egentligen borde ingen behöva vara ensam under julen. Att äta tillsammans och att skratta tillsammans är det viktigaste som finns. Jag skulle vilja att du under julen ställer dig i ett fönster när det blir mörkt. Tittar ut på stjärnorna och tänker en stund på alla de som inte har andra omkring sig som du har. Om du är en av de ensamma kan du göra på samma sätt. Ta emot alla de tankar som kommer från andra och som tänker på dig. Men framförallt tänk på julfriden. Inte en fluga, inte en spindel skall dö under den här tiden. Alla har rätt att leva och känna tryggheten i den förvisningen nu. Djur äter varandra. Så fungerar naturen. Det är helt naturligt att det är så. Men under julefriden så dödar ingen av oss varandra. Så är jullagen.

Nä nu måste jag hjälpa till att skotta skumtomtar i påsar och lådor och säckar om vi skall lyckas få någon ordning på det här. När det är klart så skall jag sätta mig och läsa de sista önskelistorna som kommer in. Har du inte skickat din önskelista så är det verkligen dags nu om vi skall hinna med att läsa den. Vi får höras imorgon. God Jul!

Mamma Karin gjorde en hel bytta köttbullar i går som pappa Åke nallade ur. Noterad! Du måste försöka hålla dig Åke, fast de är så goda, annars kanske du inte får någon julwhisky. Niklas har varit väldigt duktig och hjälpt mamma i år. Blir extra julklappar där. Jonas pluggar så han behöver inte

Tomtens dagbok av Åke Hedman

greja så mycket till jul. Det räcker så bra med pluggandet. Bra jobbat.

Renate har hittat sin pappas kakburkar och knycker några då och då när pappa inte ser. Men nu börjar det ju synas eller hur Renate. Antecknad! Siv måste sköta sig. Thomas, tänk på städningen. Du fuskade visst sist och då rapporterades det!

-2.1 grader under snön (en snigel vaknade till liv där under och vinglar omkring frusen och lite sömndrucket). -3.8 i luften (det snöar fortfarande skumtomtar). Vi skall nog hinna med julen tror jag.

Nittonde December

Dan för dan före dan före dan före dan före dan.

Hej tomten här.

Har träningsvärk i både armar, ben och rygg idag efter att ha skottat skumtomtar hela dan och större delen av kvällen igår. De är ju inte tunga skumtomtarna men de var många å andra sidan. Men nu är nästan alla uppskottade och upplockade. Det ligger någon och dräller här och var men smånissar, stornissar, djuren och jag plockar i oss av dem som finns kvar och stoppar dem i munnen (mums), så jag är säker på att de kommer att försvinna också. Ganska snabbt dessutom. Egentligen skall vi ju inte hålla på och äta godis under veckorna men nu är det ju en speciell situation. En nödgodisätarsituation skulle man kunna säga. Vi kan ju inte låta skumtomtarna bara ligga där till ingen nytta. Skumtomtar passar bäst i munnen på någon som tycker om just skumtomtar. Tugg, tugg, svälj, mmmmm liksom.

Det har inte varit några nya explosioner i alla fall. Det är himla bra tycker vi alla. De här sista veckorna före jul har verkligen varit krångliga och struliga och nu får det faktiskt vara nog med krångel för i år.

Valarna levererade massor med räkor idag. Eller det alla tror är räkor. Nu skall ni få reda på en hemlighet igen. Det är ganska många år sedan som en

Tomtens dagbok av Åke Hedman

grupp räkor rapporterade att de ville prata med mig. Så fast än det var i smällkalla vintern så fick jag sätta på mig badbyxorna och dyka ner där bland isflaken med snorkel och cyklopöga och så naturligtvis med min fina stora gröna badring om magen så att jag flöt som jag skulle. Räkorna var ledsna för att de fångades och sen blev uppätta. Blev ju liksom ingen jul med tid att äta julgröt för dem på det viset. Jag menar det är ju inget kul att bli uppäten heller liksom. Så de hade kommit på en plan sa de. De kunde nämligen tillverka en grej som såg ut som en räka. Grejen gjorde de av sjötång som växte på ett djupt ställe ute i havet. Det fina var att den faktiskt smakade som en räka också. Så det året bestämde vi att räkorna fick tillverka sådan på försök till den julen. Det räddade ju livet på dem dessutom. Och vet ni vad. Ingen märkte någon skillnad. Folk tyckte till och med att det var ovanligt goda räkor det året. Sen dess har de fått börja tillverka lax och lutfisk också på samma sätt. Hittills har ingen märkt någon skillnad och jag tror ingen kommer att göra det heller. I alla fall om ingen skvallrar. Lova på heder och samvete att inte göra det. Lova! Men fnissa gärna lite åt vår lilla bluff nästa gång du ser en räka. Och varför inte smaka på den. Jag lovar, de smakar precis som räkor. Fniss. Fniss.

Alla julljus har också fraktats hit idag. De snälla älgarna tog hand om de transportererna också. De jobbar hårt nu älgarna. Vi har röda och vita ljus i alla möjliga storlekar och former. Ljus tillverkar vi i två olika vulkaner som finns på två öar ute i Stilla Havet. En som det blir röda ljus i och en som det blir vita ljus i. Vi har ett gäng snabba ödlor på varje ö som stöper ljus för

Tomtens dagbok av Åke Hedman

fulla muggar. De binder en veke på sin svans och sen springer de ner till vulkanen och doppar den (veken alltså - inte svansen) några gånger i det varma flytande brinnande som finns längst ner i vulkanen och vips så har man ett ljus. När det är klart så springer de upp med det och lägger det i lådor. Men det är ett hårt, varmt och farligt arbete. Det är väldigt, VÄLDIGT, varmt där i vulkanerna. Därför ser vi till att ödlorna har mycket god läsk som de kan dricka så mycket de vill av. De är speciellt förtjust i sockerdricka de rackarna. Så det fraktar vi dit i stora tankbåtar. Sen finns ju också risken att vulkanerna vaknar på riktigt. Just nu sover de ju bara lite oroligt sådär. Snarkar, ryker och bubblar lite lagom på vulkaners vis. Vaknar de så gäller det att snabbt ta sig därifrån. För då börjar de spruta eld och kasta ut det där flytande, lava tror jag det heter, överallt. Hett. Bränns. Inget man vill få på sig. Men ödlorna kan simma och både delfiner och hajar har lovat att hjälpa dem snabbt därifrån om vulkanerna skulle börja morra eller bli aktiva som man säger. Då får de komma hit till tomteskogen, äta gröt, dricka så mycket sockerdricka de vill och vila upp sig. Ja, det gör de nog förresten nu ändå när de är klara. De vill väl vara med på den stora julfesten på julafton hoppas jag.

Annars rullar allt på som det skall. Alla verkar hålla julefriden utom en del människor som har glömt bort det magiska. Alla som kan trolla har också börjat plocka fram sina mest magiska trollformler och tester dem lite nu inför årets näst magiska natt. Julaftonsnatten. Näst mest magisk därför att Midsommarnatten nämligen är ännu mer magisk. Då använder vi oss av

Tomtens dagbok av Åke Hedman

ännu kraftigare magi. Den kraftigaste som finns faktiskt. Men julen ligger inte långt efter. Dan före julafton samlas vi allihop och sen trollar vi fram den magiska julen. Ja, sen är det ju dags för mig att hoppa på släden ganska snart efter det och börja dela ut julklappar till barn och vuxna runt om i hela världen. Ni må tro att renarna är tills sig nu. Det är ju liksom enda gången som de kan flyga också. Nu skuttar de mest omkring här på marken och äter hö. Hö gillar de nämligen bäst av allt. Måste kila. Vi får höras imorgon igen.

Inga rapporter har kommit in om olydiga barn eller föräldrar. Jo det var visst en pappa Sven i Ljusdal som... nå förresten, det var nog ingen fara.

-2.2 grader under snön (sorkarna spelar fortfarande fotboll). -5.1 i luften (nu blir det julkallt). God Jul!

Tjugonde December

Dan för dan före dan före dan före dan.

Hej tomten här.

I natt har vi haft rådslag med trollen. Det är alltid samma sak varje år. Vi behöver guld så att vi kan ordna ett riktigt trevlig julfest till alla på julafton och även om alla andra gärna skänker en guldklump eller en guldslant eller två så är det svårt att få trollen att bidra med det enda minsta lilla guldmünt. Så nu i natt har Bergakungen, BertBergPåse, hans närmaste troll och jag, suttit och förhandlat. BertBergPåse har legat på golvet och gråtit och slagit pannan i det så fort han förstått att trollen minsann måste bidra med guld de också. Då gråter han som ett riktigt litet barn, en bäbis och upprepar "Men vårt fina guld, vårt fina guld" om och om igen. Det är samma sak varje år. Han gråter och åbakar sig och jag försöker få honom att frivilligt bidra med lite guld. Det är ju för tusan inte mycket guld vi ber om. Suck.

Trollen han har med sig är inte mycket bättre de. De håller för öronen, vaggar fram och tillbaka och blundar mest hela tiden så fort frågan om att de skall bli av med lite guld kommer upp. Troll älskar guld. Vill alltid ha mer guld. Större guldklimpar. Tyngre guldklimpar. Större högar med glänsande guld där i sin skattkammare. Inte mindre. Och då skall ni veta att det finns mycket guld där, VÄLDIGT, VÄLDIGT mycket guld.

Tomtens dagbok av Åke Hedman

Som sagt, det är samma sak varje år. Har hållit på såhär i trehundra år nu. Ja, tänka sig att det har blivit så länge sedan jag tog över efter min far. Gamle Tomtefar. Hursomhelst vi behövde ju få av dem lite guld. Så vi hotade med att de inte skulle få vara med på julfesten om de inte bidrog. Det gör vi också varje år. Jodå, det är traditionsenligt det också alltså. Så nu låg alla trollen på golvet, hamrade händerna i det, grät och skrek "vi vill", "vi vill", "vi vill". Varpå jag svarade "inte utan ett kilo guld". Trollen på golvet började nu rulla runt också. Gråten tilltog. Alla snyftade "vårt fina guld", "Så mycket guld." Det blir översvämning där på golvet av alla trolltårar som rinner ur stackars trollögon. Men jag låter dem hållas Det är nämligen så att de egentligen bara behöver bli av med en fjärdedel så mycket guld. Men det talar jag såklart inte om på en gång utan säger. "Men om ni uppförde er så kanske det skulle kunna räcka med ett halvt kilo" då gråter trollen lite mindre. Så jag fortsätter "men då kan ni ju inte ligga där på golvet och grina". Då, vipps, har man trollen sittande i sina stolar igen. Inte helt glada såklart, men sittande och med lite hopp i sina ledsna trollögon. Bergakungen säger "Men ett halvt kilo guld är också väldigt mycket guld" och med ens så ligger de där på golvet igen och gråter och hamrar händerna i golvet och gnyr "vårt fina guld, vårt fina guld". Så då säger jag "men ett kilo är nog ändå det minsta vi måste ha. Men egentligen kanske behöver vi två kilo när jag tänker efter". Trollen slutar att gråta i ren förskräckelse och sätter sig upp på stolarna igen. Klarvakna och uppmärksamma nu.

"Hur mena du då Tomtefar?, Två kilo vackert guld?" säger BertBergPåse

Tomtens dagbok av Åke Hedman

oroligt. "Två kilo är mycket fint guld det" och tårarna börjar åter att spruta på alla trollen, men de sitter i alla fall kvar på stolarna nu tack och lov.

Det är då jag slår till. "Det kanske kunde räcka med ett fjärdedels kilo guld nu i år om ni slutar åbäka er men då måste ni bestämma er NU". Och det går de med på såklart. Varje år. Samma sak. Nästa år har de glömt vad de gick med på. Så då blir det samma visa igen. De är inte helt nöjda naturligtvis men en av dem springer ändå hem till trollberget och hämtar ett fjärdedels kilo guld. Det går snabbt och trollen börjar gråta och grimasera när jag får guldpåsen. Men de lägger sig i alla fall inte på golvet och hamrar med händerna och bankar. Nu måste man kontrollera noga att det verkligen är ett kvarts kilo guld i påsen också. Det har hänt många gånger att det är mer kottar än guld, eller bara en guldfärgad sten. I natt stämde det i alla fall. Trollen gick hem till sitt berg med svansen mellan benen efter att ha fått en varsin talrik gröt och en PEPPARKaka och jag kunde till slut få sova några timmar. Ack dessa troll. Ibland undrar man om det inte skulle vara lättare att leva utan dem men sen kommer man ju ihåg allt roligt man haft med dem också såklart. Det är klart de skall finnas kvar. Fast de är vrånga, fula och guldgiriga. Man älskar dem liksom ändå för att de är just troll och inget annat.

Smånissarna börjar bli till sig nu må ni tror. Stornissarna också för den delen och Tomtemor frågar hela tiden vad hon kommer att få i julklapp. En puss som vanligt säger jag då såklart och flinar lite som vanligt bakom skägget.

Tomtens dagbok av Åke Hedman

Och då blir Tomtemor alltid glad och får den där speciella blicken och ger mig en puss på kinden. Tomtemor är snäll hon. Men oftast oljig och kletig eftersom hon alltid grejer med olika maskiner. Men hon är ändå Tomtemor. Världens bästa på att laga maskiner, koka gröt och på att pussa Tomtefar. Det ni. Jag minns när vi träffades. Vi var smånissar båda två. Hon hade en sån vacker luva den julen och jag blev kär på en gång. Hennes långa hår hängde ner i två ljusa flätor och hela hennes ansikte strålade när hon fick en verktygslåda med en massa olika verktyg i som julklapp. Verktygslådan följdes snart av en gammal icke fungerande motor. En riktigt gammal och lortig och rostig en. Precis den hon önskat sig och snart var hon mer svart av olja än vit och röd där hon låg på golvet och skruvade och fixade med den gamla motorn. Men gamle Tomtefar och gamle Tomtemor lät henne hållas. Till slut somnade hon där vid den gamla motorn. Med huvudet mot den som om den var en kudde och med en skiftnyckel i handen. Vem kunde glömma en sådan nisse. Jag blev störförälskad helt enkelt. Ändå tog det lång tid innan jag vågade prata med henne. Men när jag gjorde det så sa hon att hon älskade mig också. Sen dess har vi hållit ihop. Nästan i trehundra år. Aldrig bråkat. Ja, smågnabbats lite men inte ofta. Vi försöker vara snälla mot varandra fast vi inte tycker lika om alla saker alla gånger.

Men oj vad tiden går. Nu måste jag läsa önskelistor igen och sen börja slå in julklappar. Jag har ju inte tid med det här. Vi hörs imorgon.

Alla barn har faktiskt varit snälla. En och annan vuxen har nallat julgodis.

Tomtens dagbok av Åke Hedman

Skärpning nu är det bara några dagar kvar. Ni får hålla er lite till.

-2.6 grader under snön (sorkarna vann fotbollsmatchen över skalbaggarna.).

-8.4 i luften (det snöar för fullt också. Trevligt när det är vanlig snö och inte skumtomtar.). Vi kommer att bli klara till jul. Helt klart!

Tjugoförsta December

Dan för dan före dan före dan.

Hej tomten här.

Årets kortaste dag idag. Vintersolståndet. En av årets riktigt magiska nätter. I natt blir det alltså längre natt än det är någon annan del av året. Det är bra för då får vi sova ut riktigt länge eller hur? Men det är sant, jag har inte tid att sova så många timmar nu. Det är för mycket att göra. Får sova igen efter jul. Massor med saker kvar som måste ordnas. Renarna som skall dra släden måste kmmas och ryktas och få mulen och hornen putsade. Borsta tänderna noga också såklart. Det är de rätt dåliga på resten av året. Luktas förskräckligt ur munnen fast de brukar faktiskt inte få några hål konstigt nog. De måste ju vara riktigt fina till julafton. Glänsa om både horn och päls och klövar. Lukta gott.

Det är också från och med idag som de kan flyga. Det kan de göra sen ända fram till nyår. Därefter får de ta sig fram som alla andra renar. Alltså på sina fyra ben. Det är ju inte bara flyga de kan just den här tiden. De kan ju prata också. Ja det kan de ju året om men större delen av året pratar de ju renska. Bara renar förstå renska. Nu pratar de så att vilken nisse som helst förstår vad de säger. De har humor renarna och det första de brukar göra är att börja berätta roliga historier. Det gör de ju resten av året också men då är det ju ingen annan än de själva som förstår vad de berättar så då står de mest och

Tomtens dagbok av Åke Hedman

flinar för sig själva. Nu när alla förstår så brukar hela tomteskogen fyllas av skratt. Det är ju roligt och så men nu när vi har så mycket att göra har vi liksom inte tid att sitta och lyssna på renarnas roliga historier. Efter julklappsutdelningen på julfesten finns det hur mycket tid som helst för det. Vi måste ju gör allt klart. Men jag måste säga det att har du chansen att träffa en av tomterenarna den här tiden på året så sätt dig en timme och lyssna på den. Jag lovar att du kommer ha ont i magen efteråt. För att du skrattar så mycket då såklart. Renarnas historier är de bästa i världen. Bara grisarna har nästan lika bra historier. Sen beror det ju också till viss del på att de har ett helt år på att samla ihop och tänka ut nya historier såklart. Men lyssna på dem om du får chansen. Jättekul är det.

Det kommer transporter med julklappar till tomtesäcken nu varje dag och det har det ju gjort en tid med bara ett uppehåll då medan jag var fånge hos jättarna. Slädar, skottkärror, ensamma nissar och nissar i grupper. Alla fyllda med eller bärande på julklappar. Stora och små. Hårda och mjuka. Kluckande och pipande. Tutande och tysta. Ja faktiskt allt man kan tänka sig. Allt packas i säcken. Det är faktiskt lite festligt att titta på när det kommer en släde full med klappar och nissar som sedan snabbt springer mellan vagnen och säcken och lastar in paket efter paket i den. Men inte blir säcken större och ens tyngre för det. Nej då. Det är bara lasta in hur mycket som helst i den.

En gång var det en farbror i Texas i USA som önskade sig en riktig

Tomtens dagbok av Åke Hedman

långtradare i julklapp och det tyckte vi han kunde få eftersom han varit snäll. Det var såklart inga problem att få in den i säcken. Inga problem alls faktiskt. Bara att köra in den bland alla andra klappar. Men det är ju såklart en magisk säck. Annars skulle det naturligtvis inte gå. Vi använder oss av ett pulver som bara finns i en hemlig grotta i Kina. De kinesiska nissarna skickar oss en påse varje jul och sen stoppar vi in den påsen och tomtesäcken i tvättmaskinen och startar renaste programmet och sen vips så är den helt magisk. Ibland så ny och magiskt kraftfull att den sväljer tvättmaskinen så vi får leta efter den i flera dagar där inne. Men oftast går det bra.

På julafton får man ju naturligtvis använda lite trollkrafter för att få alla klappar sorterade. Då måste det gå fort att hitta dem så jag säger bara namnet på den familj eller en person som skall ha klappar och då hoppar de upp ur säcken av sig själva. Jag lovar att när långtradaren skulle levereras till den gamle mannen i Texas så fick både renarna och jag ducka. Kaboom sa det när den flög ur säcken och landade framför hans hus. Alla vaknade ju i hela kvarteret så jag fick vrida tomteluvan snabbt så att vi blev osynliga innan vi med ilfart drog därifrån och folk började strömma ut från husen för att beskåda den fina långtradaren som den gamle mannen nu stod och klappade med en nöjd min.

Nej nu måste vi köra igång och jobba. Vi hörs i morgon. Sköt om er allesammans och var snälla.

Tomtens dagbok av Åke Hedman

Nisse i Hultsfred. Du kan ju inte hänga strumpan idag. Du får vänta till dan före dopparedan. Flera rapporter om barn som äter dåligt igen. Kom igen nu kids. Det är snart julafton. Julklappar liksom. Julen rockar fett. Samma sak med er som inte vill sova. Gnäller och tjafsar. Men varje gång ni somnar så går ju tiden snabbt utav bara attan och då blir det ju också fortare julafton. Ni måste vara lite smarta för tusan busungar. Annars är det bara han den där pappan i Sollentuna som ännu inte greppat det där med städningen. Dammsugare. Skurhink. Prova dem i tur och ordning på Lördag. Lovar det blir snyggt efteråt.

-2.6 grader under snön (ovanligt lugnt där under förutom att sorkarna har något fuffens för sig.). -2.8 i luften (det snöar, riktig julstämning nu). Vi kommer att hinna. God Jul!

Tjugoandra December

Dan för dan före dan.

Hej tomten här.

Sitter här och testar lite julmat. Jodå köttbullarna är fina. Jättegoda.

Julskinkorna och prinskorven likaså. Julmusten hade fina bubblor i år. Extra

fina skulle man nog till och med kunna säga. Kinesiska. Det märks. Smakar

bra. Julosten. Mmmmmmmmmmm... Oj vad jag gillar julost. I år har de

grävt fram fina exemplar. Sen sillen. Jag är inte så förtjust i sill egentligen.

Men man måste ju provsmaka så den smakar som annars om åren. Äckligt

om du frågar mig, men somliga gillar den ju. Konstiga personer. Godiset

smakar också gott. Men det brukar det ju alltid göra. Kan nog sätta godkänt

på allt i år också så att sakerna kan skeppas ut till alla som vanligt. Och

tomtegröten. Åhhhh så gott. Jättemumssupergott. Klart godkänd i år också.

Men det var bara en test såklart. En liten köttbulle, här en liten bit av något

annat där. Nu blir det inget mer förrän på den stora julfesten på julafton när

alla kommer. Alla kommer verkligen i år. Till och med riddarna kring det

runda bordet och druiderna kommer. Det skall bli riktigt kul. De är ju nästan

människor, fast från förr. Första julen som de är med. De hörde själva av sig

och ville vara med. Klart de fick det.

Sill förresten. Inte sådana som simmar i havet. Nej de simmar där och busar

med valarna som vanligt. Nej jag tänker på sill som finns i burk. Det finns ju

Tomtens dagbok av Åke Hedman

de som tror det är samma sak. Alltså att man tar de där fiskarna som busar med valarna i havet och lägger dem i en burk. Men nej så går det ju inte till. En del tror verkligen en massa konstigheter. Vi samlar nämligen ihop alla disktrasor. När de har använts ett tag så blir de lite sladdriga sådär och innehåller en massa goda matrester från en månad eller två i köket. Då när mamma eller pappa kastar den så hugger vi den och tar dem till sillfabriken. Vi har en speciell tomtenssegrupp som samlar ihop dem allihop under hela året. Sen färgar vi dem vita. Klipper dem i lagom stora remsor. Blandar med lite lök, ättika och lite andra soppor. Ingen märker någonsin någon skillnad. Alla säger "å vad sillen är god i år". Och det är den ju såklart. Disktrasor blir väldigt goda inlagda i ättika. Men tala inte om det för de vuxna snälla. Det är bäst att de tror det är den simmande sortens sillar där i burkarna. Vi som vet - och de riktiga sillarna - kan fnissa lite åt dem när de sitter där och äter gamla disktrasor och potatis med en njutningsfull min.

Vi tillverkar faktiskt rökt lax ungefär samma sätt men då är det ju skurtrasor och lite annat inblandat. Sen skall de ju ligga i en skorsten någonstans så att de får den där lite rödrosa färgen. Hittar du en skurtrasa i skorstenen så vet du att det är laxnissarna som är i farten. Men de blir goda de också.

Skurtrasorna alltså inte laxnissarna. Lovar. Smakar delikat. I alla fall om man tror att det är lax och det gör ju de flesta. Det går inte att se någon skillnad.

Vi är egentligen klara med allt nu och fabriken stänger igen en efter en.

Tomtens dagbok av Åke Hedman

Tänk att vi hunnit ändå i år fast än det krånglat så mycket. De magiska extradagarna hjälpte ju till såklart. Det är egentligen bara dataspelsfabriken som går för fullt ännu. Det är så många som önskat dataspel i år. Fabriken sprutar ur sig dataspelslådor med det ena spelet efter det andra. Massor med roliga saker må ni tro. Nördnissarna har suttit och programmerat hela nätterna under sommaren. Alltså nördnissarna är lite speciella. Kryper omkring där bland datorer och sladdar och trycker på sina tangentbord hela dagarna och faktiskt ganska ofta också hela nätterna igenom. Kan det vara kul det? Ibland måste vi släpa ut dem i skogen så att de får höra på lite riktiga pip också. Från fåglar alltså. Inte bara från datorer. Det är då de brukar ha fyrkantiga ögon. Ja det är säkert. Deras ögon är inte längre runda eller mandelformade. Efter att ha titta på dataskärmarna för länge så har de blivit helt fyrkantiga. Vi brukar tvinga dem att vara ute i skogen tills ögonen blir som vanliga igen och tills de återigen börjar tycka det är skönt att vara där. Då kan de få återvända igen till sina älskade datamaskiner och då rusar de in minsann och sätter sig där och knappar och grejar igen. Jag förstår inte ett dugg vad de gör men roliga spel verkar det komma ut ur andra änden liksom. Själva spelar de ju aldrig spel utan de bara tillverkar dem. Nördnissarna är inte lätta att förstår sig på. Verkligen inte.

Senare ikväll när solen gått ned har vi pulkatävlingen uppe på Storberget. Nissarna mot trollen. Det brukar vara en riktig fartfylld tävling. Den som vinner får sätta upp stjärnan i toppen av granen på julfesten. Det är en tävling bara för dem som vågar. Men det gör nästan alla. För fort går det.

Tomtens dagbok av Åke Hedman

Det hela går till så att alla sätter sig på en varsin bakplåt där längst upp på skogens högsta berg. Sen far man utför mellan träden. Det är brant och alltså går fort. Väldigt fort. Svisch säger det bara om man står vid sidan av och tittar och sen far ett troll eller en nisse förbi med en väldig fart. Eller en Tomtemor för den delen. Hon är alltid med. Har vunnit några gånger, den våghalsen. Själv vågar jag inte. Det går alldeles för fort för mig. Den som tar sig i mål först längst där nere har vunnit. Många kör rakt in i träden så att det tjongar. Men alla nissar har hjälm på sig såklart så de gör sig inte illa. Trollen är så tjockskalliga att de inte behöver vara oroliga för att skada sig. Hjälmar behöver de inte. De skakar bara lite på sig så att ögonen inte längre går i kors och sen åker de vidare. De tycker det är kul att köra in i träden i full fart så ibland gör de faktiskt det på flit. Troll är sådana. Tjockskalliga, gillar guld och är underliga. Men ibland vinner trollen också. Det brukar faktiskt vara ungefär jämt med segrar mellan trollen och nissarna. Att sätta upp toppstjärnan är en stor ära, det vet och tycker alla.

Turligt nog är toppstjärnan av silver annars skulle väl trollen ha tagit hem den till skattkammaren direkt. Nog för att de gillar silver också men inte lika mycket som underbart guld. Så julstjärnan får vi ha i fred i alla fall.

Det är väldigt allvarligt allt det här tävlandet. Det tränas och testas i månader före där på Storberget. Så fort snön är här så börjar man träna. Trollen kan ju bara testa på natten såklart. Testar de på dan så blir de ju till sten. Men egentligen är det rätt bra att de bara kan åka på natten för då har

Tomtens dagbok av Åke Hedman

nissarna berget för sig själv under dagarna. Kan lägga upp hemliga strategier för att vinna. Man ser dem där så fort de inte arbetar. Tomtemor är med då och då. I år säger hon att hon tänker vinna. Hon har fixat en superduper bakplåt som är trimmad på alla sätt som hon har kunnat komma på. Och nog ser den ut att gå fort. Hade det varit tillåtet så hade hon säkert monterat en stor brummande motor från en racerbil på den också. Turligt nog så är det inte tillåtet. I fjol gjorde hennes bakplåt ett sådant skutt att besättningen på ett flygplan var tvungen att rapportera att de sett en tomte på en bakplåt flyga förbi. Men tack och lov var det ingen som trodde på dem. Jag hejar såklart på Tomtemor jag.

Jättarna hade velat vara med. De är faktiskt på betydligt bättre humör nu. Men vi hittade inte så stora bakplåtar så att de kunde få plats. Det får vi ordna några åt dem till nästa år. Klart att jättarna skall få vara med. Nu fick de bli domare i år i stället och sitta där nere vid backen slut och ta emot alla som kommer åkande i full fart i sina stora händer.

Nu skall jag prata lite med renarna. Se till att de är redo för julafton. Några av dem sa att de hade ont i magen igår och så kan vi ju inte ha det. De får äta lite droidsoppa så de får ordning på det där. Tomtesläden är skinande blank och ren och klar. Ni må tror att den är fin. Provsatt den igår och den är fin att sitta i, i år som vanligt. Vi är redo.

Pelle har vält granen hos Larssons. Kulorna rullade ut över hela

Tomtens dagbok av Åke Hedman

vardagsrummet. Skärpning Pelle. Men katter vet väl inte så noga. En del av er har hittat julklappar. Nä nä inget skakande! Eller ännu värre inget tjuvkikande. Ni får allt hålla er några dagar till. Ät upp maten. Lagg er i tid. Ha mössa och vantar på. Det är nära nu.

Tjugotredje December

Dan för dan

Hej tomten här.

Ja, då är vi väl klara med allt. Vi har faktiskt hunnit med allt i år också trots allt strul. Säcken står här fullproppad med julklappar till alla barn och till vuxna också för den delen. Fast barnen får fler av någon anledning. Kanske har de varit snällare än de vuxna ändå fast de verkar vara så busiga för det mesta. Jag riktigt längtar till imorgon när jag får fara iväg ut i världen med renarna och dela ut alla klappar. Det är ändå det roligaste med att vara Tomtefar även om jag har mycket annat kul att göra under året också. Jag busar lite ibland jag med må ni tro. Speciellt med Tomtemor, men med nissarna också såklart.

Idag så skall jag ta mig ett riktigt långt jättevarmt bad i badkaret med mycket skum tillsammans med min fina gula badanka. Vi har känt varandra i många år nu min gula anka och jag. Hon landade här en jul för många år sedan när det var storm. Vindarna hade blåst henne hit ända från Afrika och hon tyckte det var förfärligt kallt här. Vi hittade henne fastfrusen i isen nere vid Julskogsån och vi fick hugga loss henne med yxa en morgon efter en kall natt. Hon var illa där. Efter några timmar inne i tomtestugan så piggnade hon i alla fall till och då gonade hon ihop sig i mitt knä efter att ha fått lite varm och god tomtegröt och somnade så gott där. Sedan dess har vi

Tomtens dagbok av Åke Hedman

alltid varit bästa kompisar. Jag vågade inte röra mig på hela den kvällen och somnade själv där i stolen och sov där med den gula ankan i knät hela natten. Det bästa hon vet är att bada såklart som ankor oftast gör. Löddrigt badskum är en annan favorit, så när jag badar är hon självklart med. Vi brukar prata om allt möjligt där i badet. Mest om universum och rymden och sånt för den här ankan drömmer om att bli astronaut. Det hon skulle vilja mest av allt är att sätta sig i en raket och flyga ut i rymden och utforska alla planeter och stjärnor. Och vet ni vad. Det här är hemligt då såklart. I år har jag och nissarna eller om sanningen skall fram så är det Tomtemor mest, bygget en raket till vår vackra rymdintresserade gula anka. På nyårsafton skall hon få flyga ut i sin älskade rymd och blir Astronaut i den finaste raket som någonsin byggts av tomtar. Ja, jag kan inte tänka mig att en vackrare raket har byggts någon annanstans och av någon annan heller för den delen. Det är såklart Tomtemor som byggt den. Med lite hjälp av nissarna. Det tekniska är hon bäst på. Men jag har varit med och planerat själva resan. Först blir det ett besök på månen. Mångubben bjuder henne på ost och en exklusiv visning av månens alla kratrar och den mörka hemliga baksidan. Sen skall hon få se Venus och Merkurius för att sedan ta en rundtur kring solen så att hon får se alla de häftiga eldsflammorna som detta brinnande inferno kastar ur sig. Raketkapseln är byggd så att den klarar den otroliga värme som finns där så det blir nog en snabb djupdykning ner i eldinfernot också. Häftigt och farligt sådär men perfekt för tuffa gula badankor. Därifrån får det bli ett skutt ut till jätteplaneten Jupiter och sen åka rutschkana på den andra jätten Saturnus ringar. Uranus, Neptunus och Pluto

Tomtens dagbok av Åke Hedman

får det bli snabbvisiter vid för nu ökar raketens farten upp till superhyperduperfart. Vi tänkte nämligen att hon skulle få åka till den närmast solen också. Alltså den närmaste solen som inte är vår egen, Alfa Centauri. Här blir det ett litet party med några rymdvarelser som vi känner sedan förr innan det är dags för en förhoppningsvis nöjd gul anka att återvända till vår planet Tellus igen. Eller Jorden som vi säger. Vi passar på att skicka över de senaste årens julklappar till både mångubben och de gamla rymdkompisarna med skeppet. Några Mars snubbar skall väl också få några paket. Vi hoppas hon kommer att bli glad över sin present. Men först skall vi bada som sagt. Vi skall ligga här i badet tills huden blir alldeles skrynklig. Då först är vi så julrena som vi vill bli. Då luktar vi riktigt gott och är redo för julfirandet. Renar är ju redan rena så de behöver ju inte bada om ni förstår vad jag menar.

Annars är det mest det stora julbordet som vi skall förbereda i dag. Det är ju massor av mat som skall ställas fram och sen skall det finnas stolar och bord och andra sitt och liggplatser för alla. Vissa av skogens djur vill ju till exempel inte sitta på en stol utan föredrar kanske en träpinne medan andra är blyga och kanske föredrar ett hål i marken som de kan slinka upp ur ibland och sno åt sig lite mat då och då. Alla är olika och det är det viktigaste av allt att alla får vara olika. För tänk vilken tråkig värld vi skulle få om alla vara kopior av varandra. Ju mer olik desto bättre är mitt motto.

Men alla kommer i år. Det kommer att vara troll såklart. Gråtomtar. Jättarna

Tomtens dagbok av Åke Hedman

är med i år för första gången. Alverna tittar nog in på en snabbvisit. Vi har snickrat ihop ett runt bord där riddarna kring det runda bordet kommer att sitta. Vi vill ju att de skall känna sig som hemma. De kommer hit med både trollkarlen Merlin och Kung Arthur med drottning och alla från Avalon är med. Till och med damen i Sjön. Älgarna, rävarna, kaninerna, hararna, lodjuren, skorpionerna, lejonerna, elefanterna, zebbrorna, girafferna, spindlarna, vildhästarna, tamhästarna, sjöhästarna, korna, giftormarna, grisarna, ekorrarna, alla fåglarna, mössen, råttorna, spökena, ja precis alla utom människorna som ju glömt att den här världen finns. Förr var de bjudna allesammans. Till och med Näcken med fiol och följe kommer. Vi har naturligtvis skickat en inbjudan också till drakarna. Vi hoppas verkligen att de också kan vara med och fira i år. Om de nu inte är på solsemester såklart.

Som vanligt kommer alverna stå för sång och dans. Vi brukar ha en långdans runt hela skogen där alla är med och som älvorna leder. Då får vi alla ett magiskt ljus av alvdrottningen så att det ser ut som en lysande sprakande orm tar sig fram där i skogen när vi dansar genom den och håller varandra i hand. Den här dansen sprider glädjen över att vi alla är vänner i skogens och jordens alla skrymslen. Den berättar om

"Freden" den som gör att vi kan leva tillsammans på den här lilla blå planeten vi bor på.

Tomtens dagbok av Åke Hedman

"Tilliten" så att vi tror på varandra och kan lägga vårt hopp till att vi alla hjälper och ställer upp för varandra.

"Kärleken" så att vi alltid älskar varandra som vänner och som kärestan.

"Viljan" som ger oss kraft att förändra det som är dåligt så att det blir till det som är bra och bättre.

Och till slut "sårbarheten" som låter oss vara ledsna när vi är svaga och låter oss få vara just det och bli tröstade när vi behöver det av dem som är visa och starkare än oss själva.

Vi är alla ett av samma. Vi skall inte skada varandra. Vi skall leva livet så gott vi kan utan att förstöra för andra och istället göra vårt yttersta för att andra skall kunna göra storverk precis som vi själva är ämnade att göra dessa storverk. Det är bara därför vi har blivit födda. För att göra våra stora saker här på den här lilla blå planeten som färdas fram i hiskelig fart genom universum. Var och en av oss behövs här. Var och en av oss har satts här just för att vi är behövda och älskade. Vi lever och universum älskar livet och därför är vi är dem som alltid är älskad.

Förhoppningsvis kommer riddarna, med Lancelot i spetsen, visa lite Torne'-spel. Det brukar vara spännande. Mot kvällskröken spelar säkert Näcken en av sina sorgliga sånger på fiolen. Då brukar jag och Tomtemor sitta och

Tomtens dagbok av Åke Hedman

lyssna på och samtidigt titta på alla stjärnorna på himlen. Allt det där vackra som finns där uppe i oändligheten. Kanske följer vi med ankan på rymdturen förresten. Men det är just då när vi sitter där som smånissarna brukar bli ivriga. När Näckens visor är som sorgligast och alla känner sig lite nedstämda. Det är då som det är dags för vår egen julklappsutdelning. Jag brukar låtsas som om jag glömmer bort den men till slut brukar någon lillnisse alltid försiktigt påminna mig och då delar jag snabbt ut julklapparna till alla som är där. Ho hoar lite också. Sen sätter jag mig i släden, kysser Tomtemor mitt på munnen och sen flyger jag och renarna iväg med alla presenter till barn och vuxna över hela världen. Nu när det är kväll i tomteskogen vaknar människornas värld till en magisk julafton. Skogens alla djur och alla andra som är kvar kan börja festa nu när julklapparna har blivit öppnade. Nu finns det mat åt alla. God mat och godis i massor. Undrar vilket godis kung Arthur gillar? Det är nu jag slår på min tidsförlängare. Jag brukar vara tillbaks bara en timme efter att jag lyft med släden fast jag i själva verket varit borta jättelänge och rest runt över hela världen. Men tack vare tidsförlängaren så kan ju jag också få lite tomtegröt och julgodis och ingen hinner egentligen sakna mig på stora julfesten. När jag kommer tillbaks så brukar jag få alla mina egna fina underbara julklappar. Alla är så snälla mot mig då och jag är trött och vill helst bara sitta och ta det lugnt och kanske smaska på en godisbit då och då.

Men allt det där är imorgon. Nu måste jag se till renarna igen. De har fortfarande ont i magen fast de fick medicin igår och i natt har tre stycken

Tomtens dagbok av Åke Hedman

kräkts och mått riktigt dåligt. De får inte vara sjuka nu. De måste ju träna flygande och på att göra snygga loopar och sånt, så att vi kan göra en fin och snygg färd imorgon. Vi testade släden lite i förrgår och den fungerar perfekt. Trycker jag på stjärnknappen så sprutar det stjärnor där bak. Blir jättesnyggt när vi gör loopar. Finns i olika färger. Sen har jag ett reglage som jag kan använda för att byta färg på hela släden eller göra den helt genomskinlig. Ja och en massa andra tekniska spakar och apparater som Tomtemor har satt in. Tror visst att det finns en katapultstol också men vet inte vilken knapp det är som utlöser den. Hoppas bara att renarna blir friska. Annars vet jag inte hur vi skall lösa alltihop. Hyra ett flygplan kanske. Men då blir vi nog sena med julklappsutdelningen. Inget är lika snabbt som renarna och det är ju tråkigt om en del får julklapparna först i påsk. Ni får hjälpa till med att hålla tummarna helt enkelt så att de är friska och krya imorgon alla renarna. Vi hörs då mina vänner.

Idag får alla barn busa hur mycket de vill. Ingen måste äta upp sin mat. Ingen måste gå och lägga sig i tid. Ingen behöver ha mössa och vantar på sig utan får bli hur förkylda och febriga som helst till imorgon. Fritt bus hela dan med andra ord. Alla julspioner, till och med blåkråkorna har tagit jullov nu. Det bästa av allt är att från och med nu kan man dricka julmust helt lagligt.

-1.9 grader under snön (sorkarna har satt upp massor med ljusslingor under snön och det är så jättevackert där i deras gångar nu). -7.8 i luften (grådag

Tomtens dagbok av Åke Hedman

idag. Himlen är gråvit mot trädens snötäckta grenar. Vackert må ni tro.).

God Jul!

Tjugofjärde December

Julafton – självaste dan.

Hej tomten här.

Så var det julafton då. Det snöar för fullt här i tomteskogen. Stora, jätteflingor som sakta faller till marken. Det är vackert må ni tro. Det kommer att bli fint väder att fara omkring i med släden. Jag gillar när det snöar på julafton. I alla delar av världen snöar det så klart inte. I Sahara i Afrika till exempel - där det är öken och varmt - faller det inte många snöflingor idag. Men jag tror jag tar med mig lite snö ner dit och kastar ut från släden som jag gjort förut om åren. Det brukar vara uppskattat. Det är flera barn där som önskar sig en flaska rent vatten i julklapp. Sånt som är självklart för oss. Tänk på det idag du som bara behöver vrida på en kran för att få hur mycket vatten du vill. Alla har inte rent och friskt vatten. Det vi tar för självklart. Men jag skall besöka alla världens barn. De som får äter sig mätta och de som inte får göra det. De som har tjugo kompisar och de som har noll. De som sägs vara dumma och de som sägs vara smarta. De som sägs vara vackra och de som sägs vara fula. För mig är det ingen skillnad. Alla har fötts för att de har något märkvärdigt inom sig. Alla har det där speciella och meningen med livet är att hitta just det där man har fötts för att göra. Till slut brukar alla hitta det. Somliga när de är unga och andra när de är gamla. Det viktiga är att inse att alla har den där stora saken inom sig. Jag blev ju tomte till exempel. Ett tag trodde jag att jag passade bäst på

Tomtens dagbok av Åke Hedman

skatteverket. Vara den som har hand om återbetalningen där. Men så blev det ju inte.

Ingen är bättre än någon annan, alla lika vackra. Alla lika smarta. Ibland är det bara så att det vackra och det smarta inte finns längst upp på ytan utan man måste söka lite djupare för att hitta det. Som en diamant liksom. Ser ut som vilken sten som helst när man hittar den, men slipar man den blir den den mest gnistrande vackraste stenen av alla. Så är det med alla människor och djur också. Vi bär alla på den där diamanten. Det gäller bara att hitta den och det gör alla till slut. Alla bär på diamanten inom sig.

Julfestgästerna har droppat in sedan igår. Alla är här. Ja inte valarna såklart. De får inte plats i Julskogsån. Men de ville ju inte heller komma som ni redan vet. Men vi har ordnat flera olika festbord nere i de djupa haven också. Krabbor, sjöstjärnor, hajar, delfiner och valar kan festa på det som de tycker om där på sin egen undervattensfest. Det kommer bli en hejdundrande bubblande fest där under havet kan ni vara helst säkra på. Julmusten kommer att flöda och i vissa delar av haven kommer det nog att vara mer julmust i än vatten. Julklapparna till invånarna i haven brukar jag lämna till några valar som har varit med i många år nu. Massor med fina presenter blir det. En haj som vill ha en keps med "mammans snälla pojke" broderat fram på den, en sjöstjärna som vill ha fingervantar, ett gäng räkor som vill ha instrument till sitt rockband, en val som vill ha en gungmatta, en mussla som vill ha en visselpipa och massor av annat. De flesta har varit

Tomtens dagbok av Åke Hedman

snälla och kommer så klart att få sina presenter.

Sen har vi fåglarna. De som härstammar från dinosaurierna. Kan man tänka sig. En liten fink som en gång kanske var en stor och rytande dinosaurie. de har önskat sig allt från raketmotorer till strumpor och nya kamouflagekläder. En och annan vill ha maskdetektorer och någon en radar. Men solrosfrön och andra goda frön står också högt upp på listan.

Ormarna och ödlorna får också såklart presenter. Många önskar sig radiostyra bilar. Tror de tänker åka i dem själva. Men det är ett par boaormar som vill ha nallebjörnar som de kan krama om och gosa med precis hur mycket de vill. Björnar, igelkottar och andra djur som sover nu på vintern får sina klappar senare under våren. Det är ingen ide' att försöka väcka dem nu när de sover som bäst. Jag lämnar bara klapparna där vid idet eller komposthögen där de snarkar och sover så får de öppna dem sen när de vaknar. Julklappar måste de ju få eller hur?

Men även om de flesta djur är här och deltar i vårt gemensamma julbord så har en del för långt att resa. Det gäller för lejon, tigrar, kängurur, koalor och andra djur som bor långt bort från tomteskogen. Alla har inte tid att komma till vårt gemensamma tomtebord här i skogen varje år. De gör det bara ibland. Kommer i alla fall en gång i sitt liv. Men alla önskar de sig julklappar och jag besöker såklart alla som inte kan komma idag. Jag glömmer ingen. Inte ens den minsta lille myra eller bakterie.

Sen har vi människorna. Jag skall besöka alla barn och vuxna i hela världen idag. Dela ut presenter och julstämning. Det finns barn i världen som inte vet att det är en magisk dag och natt. Jag kommer att besöka dem också. Tomten är för alla. Precis alla. Man kan vara svart, grön, gul, vit, röd, randig eller prickig. Jag älskar alla lika mycket. Till och med de som säger att de inte tror på mig kommer att få julklappar och kanske en kram av mig idag. Ibland önskar jag att jag kunde bota dig som ligger sjuk så här i juletid men inte ens tomten kan göra det bara sådär tjillevip. Man får helt enkelt trolla ett tag. Låta magin verka. Men kanske kan jag göra så att du blir lite gladare idag. I alla fall en stund fast du känner dig sjuk och eländig just nu. Jag hoppas och vill det. Du får ju såklart det du önskar dig i julklapp. Hoppas du gillar den.

Julklapparna är ändå inte lika viktiga som julefriden. Att vi alla är vänner och tycker om varandra den här tiden. Julklapparna är ju egentligen bara ett sätt vi visar att vi tycker om varandra på. Att säga något snällt till någon. Krama om någon. Bjuda någon på mat som inte har mat eller sällskap. Att göra snälla saker nu i julfridens tid är andra sätt att visa det på.

Det är skönt med julfriden. Här sitter vargen och pratar om vilket som är den bästa rocklåten med några snygga uppsnofsade får. Höken låter sig kittlas på magen av några talgoxar så att han baxnar av skratt. En tiger och en katt sitter på en tippbräda som små möss kastar bollar på och försöker

Tomtens dagbok av Åke Hedman

träffa ett litet hål. Träffar de så ramlar tigern eller katten ner i Julskogsån och blir blöta. Något de verkligen inte gillar. Men de skrattar gott tillsammans med mössen som naturligtvis tycker det är muskul. Man önskar att det alltid kunde vara såhär. Att vi kunde vara vänner jämt. Fast egentligen är vi ju det såklart. Vänner. Naturen fungerar bara så att en del äter andra. Det är nästan bara människor som kan välja. Alla gör det de måste för att överleva. Men vi finns alltid kvar ändå. I alla fall om vi behandlar varandra varsamt. Det borde vara en självklarhet.

Jättarna äter oss nästan ur huset. De äter otroliga mängder tomtegröt. En skottkärra för dem är som en sked för oss andra. Men Tomtemor lagar den i en magiska kastrullen så det finns mycket. Imorgon skall de ge sig iväg hem till jättarnas land igen. TrädEk, SnorHög, SvärdTorn, LiteHögre, SmällFetMenLång, GullHöga och LillePlutt har blivit nära vänner till oss alla. Men de längtar hem nu. De trivs där uppe såklart. Det är ju deras riktiga hem. De är inte alls så arga eller ens det minsta sura längre nu när de varit här så länge och fått många vänner här. Jag tror att de helt enkelt var ledsna för att de inte hade några vänner förut. Att alla var rädda för dem. Men nu är ingen här rädd för jättar länge för vi vet ju att de innerst inne är snälla om än med ett hett temperament och en hög röst. Ja möjligen är vi lite rädd för att de skall trampa på oss. Det händer ibland och det gör ont må ni tro. Om man nu inte blir platt som en pannkaka och måste få oplattmedicin för att pluppa ut igen. Vi kommer att hälsa på dem oftare från och med nu och de kommer säkert att hälsa på här också då och då. Särskilt när suget

Tomtens dagbok av Åke Hedman

efter Tomtemors gröt blir för stort.

Trollen är hemma i berget fortfarande. Men när det blir mörkt så kommer de också på julfesten. StenStenInte kommer att få en medalj av Bergakungen för allt han har gjort. En medalj som är av äkta guld. Han kommer att bli stolt och glad det vet jag. Sen har jag en fin julklapp till honom också såklart. Precis det han önskat. En tomteluva i guldlamé som precis passar på hans ostyriga trollkalufs. Sen tror jag Tomtemor har en fin rosett till hans svans. Guldfärgad såklart.

Sen var det ju renarna. Alla fick ju magsjuka till slut igår. Ingen kunde springa, än mindre flyga. Ett tag visste vi inte vad vi skulle göra. Tomtemor hade råd såklart. Hon hade en gammal flygplansmotor från ett jetplan som hon kunde montera med rekordfart på släden. Eller två om det behövdes för fartens skull. Men vi kom fram till att det skulle väsnas alldeles för mycket. En viktig sak med tomtens besök är ju att det sker i det tysta. Så vi sammankallade tomterådet och vi funderade på om örnarna eller andra fåglar inte skulle kunna dra tomtesläden. Men till slut var det en ekorre som kom på att vi skulle fråga drakarna. De är ju både starka och kan flyga tyst. Och vet ni vad. De sa ja. Så för en stund sedan landade Hagtorn och sju andra drakar här. Alla som bara sett drakar på avstånd blev rädda såklart när de kom, men vi lugnade dem. Snart blev de istället mäktiga imponerade av drakarnas vackra skimrande lysande färger. Alla sju drakarna har olika färger och trollen skulle omedelbart blivit förtjusta i Alvs svans som är

Tomtens dagbok av Åke Hedman

skimrande guldfärgad och Glittertova som är helt glänsande glittrande silverfärgad. Kunde de - och vågade - skulle de nog gärna velat anställa dem båda som vakter i sin skattkammare. Men det vågar de såklart inte fråga. Vi får se ikväll när vi återvänder efter julklappsutdelningen drakarna och jag.

Släden är fastspänd efter drakarna och det är dags för oss att ge oss iväg om vi skall hinna med att dela ut julklappar till alla. Tomtemor får en puss såklart innan jag åker. En lång och blöt. Hon är lite förtjust i den stilige riddaren Lancelot så hon har nästan inte tid att vinka av mig idag. Svansar runt honom och bjuder på godis hela tiden. Men nu står både han och alla riddarna kring runda bordet och vinkar så då har hon tid att vinka av mig minsann, min älskade tokiga lilla Tomtemor. Nissarna också såklart. Både lillnissar och stornissar. Alla djuren står här också och vinkar nu när det snart är dags. Alla de som gjort ett fantastiskt jobb för att vi alla skall få en fin jul i år också. Titta där kommer ju nissarna med säcken. Vad bra, dags att åka. Kanske kan människorna också komma på vårt julbord nästa år. Kanske minns de julfriden igen och att alla vi här i tomteskogen finns till. I år kommer du att få en alldeles speciell present av mig. En hemlig. Vi syns snart. Hoppla alla drakar - nu far vi! God jul på er allesammans. God jul vänner.